

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21T/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010124
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2024:5623010124.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom JUDr. Danielom Marciánom na hlavnom pojednávaní 19. 1. 2024 na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, takto

rozhodol:

Obžalovaní

1./ A. B. C. D. E. C., nar. XX.XX.XXXX v F. D., trvale bytom
G. H. I. J. XXXX/X, XXX XX F.
D.

2./ A. K. L. M. L. G. N. C. O. P., nar. XX. XX. XXXX v F. D., trvale bytom
Q. XXXX/X, XXX XX F. D.

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h, ž e

s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v období od júna 2014 do augusta 2020 v Liptovskom Mikuláši opakovane pod rôznymi zámienkami (hlavne chýbajúce peniaze pre detské potreby, na riešenie zdravotných problémov obžalovaného, na jeho liečenie, na riešenie bytových problémov, na kuriérske služby a tiež na právne služby spojené s vymáhaním peňazí od Sociálnej poisťovne v prospech obžalovaného ohľadom údajného nevyplácania jeho dôchodku) od poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. D., H. I. J. XXXX/XX vylákali finančné prostriedky v objeme najmenej 44.942,28 €, deklarujúc jej, že peniaze vrátia z peňazí, ktoré získa B. od Sociálnej poisťovne a malo sa jednať údajne o sumu 60.000 eur, ktoré peniaze od poisťovne mal údajne v tom čase reálne očakávať za nevyplácaný dôchodok, čo nebola pravda, pretože obvinený bol riadnym poberateľom dôchodku, peniaze si požičiavali hoci vedeli, že tieto jej nebudú schopní vrátiť, tieto použili pre svoju potrebu a v čase skutku mali vedomosť o jej veku, čím poškodenej D. G., nar. XX.XX.XXXX spôsobili škodu vo výške najmenej 44.942,28 eur,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu, spôsobili značnú škodu a skutku sa dopustili na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (nad 60 rokov),

č í m s p á c h a l i

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona, s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

Z a t o s a
o d s u d z u j ú :

A. B.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd tomuto obvinenému podmienene odkladá výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd tomuto obvinenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

A. K.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody tejto obvinenej podmienene odkladá a zároveň jej ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje tejto obvinenej skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. h) Trestného zákona súd ukladá tejto obvinenej povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona táto obvinená je povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste svojho pobytu podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal 17. 3. 2023 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na A. B., nar. XX. X. XXXX a A. K., nar. XX. XX. XXXX pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) a § 127 ods. 3 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože dospel k záveru, že spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu, spôsobili väčšiu škodu a skutku sa dopustili na chránenej osobe - osobe vyššieho veku. Prokurátor súčasne navrhol A. B. podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, a to s poukazom na výsledok znaleckého dokazovania realizovaného v tejto veci znaleckým posudkom č. 21/2021 D. M. D., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný zo skutku kladeného mu za vinu v obžalobe, a vypovedal, že je vážne chorý, od detstva sa lieči na psychiatrii, je pozbavený svojprávosti a s poškodenou G. nikdy nebol v žiadnom kontakte. Poberá invalidný dôchodok, a preto by mu cudzie peniaze na nič neboli. Má dve deti, jedno má 14 rokov, druhé 12 rokov. Na doplňujúcu otázku prokurátora, či sa s pani poškodenou D. G. nikdy nestretol uviedol, že sa s ňou spoznal pri priateľke, avšak nevie kde poškodená býva, sám ísť nikam nedokáže, ťažko sa mu chodí, nikdy u nej nebol. K nákladom na spoločnú domácnosť, v ktorej žije so svojou priateľkou (obžalovanou K.) sa vyjadriť nevedel, odkázal v tomto na svoju priateľku. Nikdy poškodenej nerozprával nič o svojej osobnej a finančnej situácii a ani to, či sú voči nemu vedené exekučné konania. Nikdy mu nebolo pozastavené vyplácanie invalidného dôchodku. Ku svojmu psychickému zdravotnému stavu uviedol, že je veľmi zlý, že sa lieči odmalička na psychiatrii u pani doktorky na Palúdzkej ulici, avšak nevie ako sa volá a je pozbavený svojprávosti.

Obžalovaná A. K. na hlavnom pojednávaní pri postupe podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásila, že je nevinná zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu v obžalobe, a vypovedala, že sa s poškodenou G. zoznámila, keď táto chodila do klubu a do záhrady. Potom ako sa zoznámili, D. G. k nej chodila na obed asi raz až dvakrát týždenne. Neskôr jej obžalovaná nosila obedy domov, a keď na to nemala čas, tak pani R., ktorá jej odniesla aj nákupy, keď bolo treba. V období od júna 2014 do augusta 2020 spočíval príjem spoločnej domácnosti s jej priateľom, s obžalovaným A. B. v opatrovateľskom príspevku, ktorý dostávala obžalovaná a invalidnom dôchodku, ktorý dostával obžalovaný, čo mali tak akurát na prežitie, plus brigády, čím mali dokopy príjem asi 1.000 eur mesačne. Obžalovaná si tiež chodila ako pomocná sila občas privyrobit' na pár hodín. Opatrovateľský príspevok obžalovanej predstavoval 460 eur mesačne, a neskôr sa zvyšoval. Poškodená k nej chodila, keď obžalovaná navarila obed, pretože varila obedy navyše. Niekedy si brala od nej obed aj do obedárov, avšak povedala jej, že zadarmo jesť nebude, a tak sa jej revanšovala 5 alebo 3 eurami, podľa toho ako to cítila, avšak nič viac. Pani, ktorá mala nosiť niekedy obedy pre poškodenú sa volá R. S.. Táto osoba na žiadosť obžalovanej robila tiež pre poškodenú nákupy, pretože k nej býva bližšie ako obžalovaná, pričom to fungovalo tak, že poškodená zavolała obžalovanej, že by potrebovala múku, olej alebo iné potraviny a obžalovaná poprosila R. S., aby jej nákup zanesla, následne potom obžalovaná zavolała poškodenej, aby išla dole, že má nákup pripravený aj bloček a pani R. S. tento nákup poškodenej odovzdala, pričom do týždňa to bolo asi tak dvakrát a poškodená za nákupy neplatila R. S., ale potom podľa bločka to poškodená preplatila obžalovanej. Príjem obžalovanej z brigád dosahoval asi 300 mesačne. Výdavky na lieky jej druha (obžalovaného) predstavovali asi 50 eur mesačne, avšak pomáhala im aj svokra. Obžalovaná sa s pani G. o ich finančnej situácii alebo dôchodku nikdy nebavili, a ani o tom, že či sú voči obžalovaným vedené nejaké exekučné konania. Obžalovaný nemal nikdy pozastavené vyplácanie invalidného dôchodku a ani ona opatrovateľského dôchodku.

Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 240 ods. 3 Trestného poriadku iba prečítané zápisnice o výpovediach svedkov z prípravného konania I. S., H. E. a D. F., a to z dôvodu, že prokurátor navrhol iba prečítať zápisnice o výpovediach týchto svedkov, pričom obhajca v písomnom oznámení o návrhoch na vykonanie dokazovania, a ani nikdy potom týchto svedkov nenavrhol vypočuť osobne, čím ani nebol potrebný súhlas obžalovaných s čítaním zápisnic o výpovediach týchto svedkov.

Z takto prečítanej zápisnice o výpovedi svedkyne I. S. z 11. 5. 2022 vyplynulo, že svedkyňa v prípravnom konaní k veci uviedla, že obžalovaných síce nepozná osobne, nikdy sa s nimi nestretla, ale pozná ich z rozprávania poškodenej D. G., s ktorou sa pozná už desaťročia, keďže spolu chodili už na strednú školu a odvtedy sú kamarátky. Často si spolu telefonujú a stretávajú sa, keď pani G. chodí do klubu dôchodcov. O obžalovaných B. a K. sa prvýkrát dozvedela v období, keď im začala pani G. pomáhať. Pani G. vtedy svedkyňi povedala, že im začala pomáhať finančne, ale že na začiatku to boli len malé sumy. Pani G. jej to vysvetlila tak, že obžalovanému B. zrušili dôchodok, a že nemá príjem, a preto im pomáha. Pokiaľ sa jednalo len o malé sumy, tak poškodená nevravela, že by chcela, aby jej tieto sumy vrátili, avšak keď tie sumy neskôr boli väčšie, tak im tieto peniaze požičiavala s tým, že jej ich vráti. Na začiatku im požičiavala zo svojich peňazí. Neskôr sa však dostala do takého stavu, že už vlastné peniaze nemala, pričom svedkyňa videla, že s ňou niečo nie je v poriadku a keď sa jej spýtala koľko má sama pre seba peňazí, poškodená jej povedala, že už nemá peniaze, resp. že ich má pre seba málo. Tak sa jej svedkyňa ponúkla, že jej niečo požičia na prežitie. Svedkyňa sa poškodenej tiež pýtala, či jej to nepríde čudné, že vždy, keď dostane dôchodok, tak za ňou prídu obžalovaní s nejakou vymyslenou vecou,

ktorú musí poškodená zaplatiť. Svedkyňa sa však nepodarilo poškodenú presvedčiť, aby im nedávala peniaze. Obžalovaní si od poškodenej tiež pýtali peniaze na kolky, pričom to bola dosť vysoká suma a svedkyňa vedela, že takéto kolky neexistujú alebo napríklad obžalovaný sa liečil a potreboval peniaze na liečenie. Povedal jej, že musí zaplatiť za dve liečenia za sebou, na čo svedkyňa poškodenej uviedla, že to je vylúčená vec. Svedkyňa tiež uviedla, že vie o tom, že poškodená predala záhradu a okrem toho jej svedkyňa dokopy požičala asi 1.400 eur. Poškodená jej tieto požičané peniaze postupne vrátila zo svojho dôchodku, potom čo s obžalovanými skončila a minulý rok jej už všetko vrátila. Svedkyňa sa snažila poškodenej vyhovoriť, aby ďalej pomáhala obžalovaným s tým, že jej vravela, že nepozná nikoho s takou bujnou fantáziou ako mali tí dvaja. Obžalovaní B. a K. mali poškodenej G. vrátiť požičané peniaze hneď potom ako Sociálna poisťovňa dodatočne zaplatí B., to čo mu nevyplácali. Svedkyňa dodala, že nevie nič o tom, že by obžalovaní poškodenej nejaké peniaze vrátili. Tie malé sumy, ktoré spočiatku poškodená požičiavala obžalovaným boli nízke sumy ako 5 eur na autobus pre obžalovanú, keď táto chodila upratovať do Jasnej a nemala na cestu do práce a podobne. Obžalovaný pre poškodenú nič nerobil, ale A. K. jej občas umyla okná.

Z prečítanej výpovede svedkyne H. E. z 11. 5. 2022 súd zistil, že táto svedkyňa vypovedala, že obžalovaných nepozná, vie o nich iba z rozprávania od poškodenej D. G.. S poškodenou sa svedkyňa zoznámila v klube dôchodcov asi pred 13 rokmi, hodnotila ju ako slušnú a zodpovednú pani, ktorá šéfovala klubu dôchodcov. Od nej sa dozvedela, že požičiava peniaze obžalovaným A. B. a A. K., s ktorou má obžalovaný B. deti. To jej prvýkrát povedala asi v roku 2018, pričom jej tiež povedala, že nemajú z čoho žiť, pretože obžalovaný B. nedostáva invalidný dôchodok a obžalovanú K. prepustili z práce. G. jej tiež povedala, že B. by mali späť vyplatiť dôchodok zo Sociálnej poisťovne, a že potom jej všetko, čo si od nej obžalovaní požičali vrátia. G. jej ich bolo ľúto, že nemajú z čoho žiť a preto im požičiavala. Vravela, že im treba platiť byt, deťom školu, hokej a tiež nejaké kolky. Vždy bolo treba niečo platiť. G. jej rozprávala, že zo začiatku im pomáhala zo svojich peňazí, ale neskôr keď jej peniaze došli, keďže im chcela aj naďalej požičiavať, tak poprosila svedkyňu, či by jej nepožičala peniaze pre obžalovaných. G. jej pritom zopakovala, že B. by mali vyplatiť peniaze zo Sociálnej poisťovne, čo mu dlžili a ona potom z týchto peňazí vyplatí to, čo si požičala od svedkyne. B. jej povedal, že z tých peňazí, čo dostane zo Sociálnej poisťovne vyplatí všetky pôžičky od G. a ona potom vráti, to čo si požičala od svedkyne. Svedkyňa s tým súhlasila a začala poškodenej G. požičiavať peniaze pre B. a K., pričom boli to malé sumy od 50 eur do 80 eur s tým, že G. si ich od svedkyne požičiavala asi tak raz do týždňa a svedkyňa si všetko písala na papier. Potom však čo jej G. všetky peniaze vrátila, tieto papiere aj s poznámkami potrhala. Pretože svedkyňa nechcela, aby to našli jej deti. Následne si svedkyňa spomenula, že raz požičala G. pre B. aj väčšiu sumu, išlo o 450 eur, čo malo byť na operáciu B. v Piešťanoch. Neskôr sa dozvedeli, že tam obžalovaný B. ani nebol, pretože G. ho bola pozrieť ako sa má po operácii a zistila, že doma nemá žiadne barly, a tak pochopila, že ju oklamal, keďže mu mali operovať kĺb a bez bariel by nemohol chodiť. Častokrát sa stalo, že svedkyňa volala poškodená G., že potrebuje požičať peniaze pre B. a K. a keď prišla ku svedkyňi po peniaze, tak už jej zvonil telefón, keď volala obžalovaná K., že či si tie peniaze už môžu prísť zobrať. Svedkyňa po nejakom čase pochopila, že B. a K. poškodenú zneužívajú, že má dobré srdce a klamú ju, aby od nej dostali peniaze. Svedkyňa požičala poškodenej pre B. a K. spolu asi 6.000 eur v období rokov 2018 až 2020. Neskôr jej G. povedala, že zistila, že ju celý čas obžalovaní klamali a od tej doby jej už nič nepožičala, čo bolo asi koncom leta 2020. Následne volal svedkyňi G. synovec, čo žije v Rakúsku a pýtal sa jej čo jej je G. dlžná, teda čo ona požičala pre B. a K., pričom svedkyňa mu povedala, že 6.000 eur. Následne všetky peniaze, čo jej dlžila jej G. doniesla. Od nej sa dozvedela, že všetky tieto peniaze, čo jej G. vrátila jej poslal na účet jej synovec so ženou. Peniaze jej vrátila po splátkach, najprv asi 2.000 eur, potom mesačne po 760 eur, až do začiatku roka 2021. Peniaze si od G. požičiavali obidvaja, teda ako obžalovaný B., tak aj obžalovaná K., avšak keď bola G. u svedkyne na návšteve pre peniaze, tak vždy volala iba K.. G. vtedy povedala, že už volá A., že kedy si môže prísť pre tie peniaze. Avšak z toho, čo jej G. rozprávala, tak peniaze si pýtali od nej požičať obidvaja spoločne, raz boli peniaze pre B., raz pre K..

Z prečítanej výpovede T. D. F. z 11. 5. 2022 vyplynulo, že svedok v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaných B. a K. nepozná, o ich existencii vie iba z rozprávania jeho sestry - poškodenej D. G.. Niekedy koncom roku 2019 mu sestra povedala, že bude bohatá, že dostane okolo 22.000 eur. Keď sa jej svedok opýtal od koho ich dostane, povedala mu, že už nejaký čas pomáha jednému invalidovi a jeho družke, ktorému zadržáva Sociálna poisťovňa invalidné dávky, a že teraz v najbližšej dobe, by mu mali všetko so spätnou platnosťou vyplatiť a on jej potom vráti všetky peniaze čo mu požičala, keďže nemal z čoho žiť so svojou rodinou. Tým, že im požičiavala si vlastne šetrila. Povedala mu tiež, že sa jedná

o vnuka jedného jej známeho, ktorého poznala z práce, keď pracovala v konzervárňach, pričom ten pán bol seriózny a tak dôverovala aj jeho vnukovi a jeho družke, s ktorou má deti. Sestra mu tiež povedala, že väčšinou tieto pôžičky riešila cez družku B., cez obžalovanú K., ktorá stratila zamestnanie v hoteli, a tým aj ona ostala celkom bez peňazí. Podľa toho, čo mu sestra vravela, tak obidvaja obžalovaní si od nej požičiavali peniaze spoločne, raz to bolo na elektriku, raz preto že nemali čo jesť, raz to bolo na nájomné a podobne. Asi po polroku odvtedy čo mu to sestra povedala sa jej svedok spýtal, či už dostala tie peniaze, čo spomínala koncom roka 2019 a ona mu povedala, že zatiaľ ešte nie, pretože tam vznikol nejaký problém, ktorý rieši obžalovaný cez svojho advokáta zo Žiliny. Sestra mu povedala, že na advokáta si B. s K. od nej pýtali aj ďalšie peniaze, a ako neskôr pochopil, tak ju vlastne vydierali tým spôsobom, pretože jej povedali, že ak nedá na advokáta, tak sa B. nepodarí vybaviť tie peniaze od Sociálnej poisťovne. Za ten rok 2020 takto od nej vylákali nemalé čiastky. Sestra tiež spomínala U. a hocikoho, čo jej B. narozprával, len aby od nej vylákali peniaze. Povedali jej tiež meno referentky zo Sociálnej poisťovne, ktorá mala držať tie dávky a tým sa obohacovať, ktorá už bola prepustená, a tak že je nádej, že nová referentka tie peniaze už B. vyplatí. Svedkovi sa celá vec po čase začala zdať podozrivá, a tak sa pokúšal zisťovať, čo za tým je. Sestra však všetko zatajovala a nechcela k tomu nič bližšie povedať. Neskôr, svedok od syna jeho druhej sestry zistil, že poškodenej požičal okolo 2.000 eur pre nejakého invalida s družkou. Tak si svedok povedal, že by bolo dobré navštíviť tú rodinu, ktorej jeho sestra požičiava peniaze, avšak sestra mu nechcela povedať ich meno a adresu, keďže sľúbila, že to nikomu nepovie. Svedkovi došlo, že sa jedná o podvod, pokúšali sa sestru presvedčiť, aby už nič neplatila, že je to celé podozrivé. Následne mu telefonovala dcéra jeho brata, ktorá mu povedala, že sestra D. si chce od nej požičať 2.000 eur a že sa jej to zdá veľmi podozrivé. Potom mu poškodenej povedala, že na Mestskom úrade v Liptovskom Mikuláši bude nejaké stretnutie, s tými čo si požičala od nich peniaze a požiadala ho, aby na to stretnutie prišiel tiež. V septembri 2020 svedok vzal syna D. F. a išiel na toto stretnutie. Obžalovaní B. a K. však na toto stretnutie neprišli. Na tomto stretnutí sestra žiadala od mesta sociálny byt, aby mohla svoj byt predať a zaplatiť svoje dlžoby, čo si narobila pôžičkami pre B. a K., teda tým, že si začala požičiavať od známych a rodiny, aby potom mohla požičať B. a K.. Na tomto stretnutí sa tiež poškodenej dozvedela, že B. nikdy nebolo pozastavené vyplácanie invalidného dôchodku, a bol to pre ňu šok. Odrazu pochopila, že bola oklamaná. Následne do toho vstúpil svedkov syn D. F. so svojou manželkou A. F. a začali zisťovať koľko dlhov si narobila a komu treba koľko vrátiť. Celkovo zistili, že D. G. mala dlžoby vo výške okolo 50.000 eur, ktoré si požičala, aby ich mohla požičať B. a K.. Tieto peniaze mala požičané od viac ako desiatich osôb, boli to jej priatelia alebo rodina. Svedok sa presne nevedel vyjadriť k týmto osobám, odkázal v tomto smere na svojho syna D. a jeho manželku A., ktoré všetky dlžoby poškodenej vyplatili z vlastných zdrojov. K dátumu výpovede svedka už mali byť všetky dlžoby vyplatené. Svedok na záver dodal, že tých 50.000 eur boli len dlžoby poškodenej u známych a rodiny, ale celkove musela požičať B. a K. oveľa viac, lebo svedok vie o tom, že predala záhradu a garáž, ale peniaze z tohto predaja nemala a tak sa domnieva, že skončili u obžalovaných. Svedok vyjadril presvedčenie, že obaja obžalovaní klamali poškodenej, len aby od nej dostali čo najviac peňazí, ktoré ako je dnes už jasné jej nikdy nevrátia. Keby ako rodina do toho nevstúpili, nedopadlo by to dobre.

Vzhľadom na to, že podľa § 119 ods. 3 Tr. poriadku trestné oznámenie súčasne plní úlohu dôkazného prostriedku, ktorý sa na hlavnom pojednávaní vykonáva (oboznamuje) ako listinný dôkaz (viď aj - R 9/2025 a S 33/2019), tak súd na pojednávaní vykonal aj tento listinný dôkaz - doplnenie zápisnice o trestnom oznámení zo 7. 10. 2020, ČVS : ORP - 408/2 - VYS - LM - 2020, realizovaný poškodenej D. G. (č. I. 2 a nasl.), z ktorého vyplynulo, že dňa 7. 10. 2020 poškodenej vypovedala, že v roku 2014 sa prvýkrát stretla s osobami A. B. a A. K., ktorí ju oslovili pred klubom dôchodcov na Vajanského ulici v Liptovskom Mikuláši. Pri tomto stretnutí ju požiadali, či nemajú nejaké staré knihy, ktoré potrebujú pre rómske deti vo Východnej. Dôvodom bolo, že A. B. tvrdil, že pomáha starostovi vo Východnej ako sprievodca rómskym deťom pri prechádzkach a starostlivosti o ne. Poškodenej im potom nejaké detské knihy poskytla, išlo jednak o jej vlastné knihy, ako aj o knihy z klubu dôchodcov. Pred týmto stretnutím poškodenej obžalovaných nikdy nestretla a nepoznala. Z rozhovoru s obžalovaným B. zistila, že je vnukom D. V., s ktorým kedysi pracovala v Likérke. Tohto pána V. poznala dobre, považovala ho za dobrého človeka a aj s ohľadom na to, že ho poznala zostala v kontakte s B. a K.. Dokonca im na seba poskytla telefónne číslo a oni dali svoje telefónne číslo jej. Asi v lete 2014 ju opakovane obžalovaní kontaktovali s tým, že by potrebovali požičať nejaké peniaze na stravu a zaplataenie elektriky. Poškodenej im v roku 2014 požičala celkovo 591 eur. Tieto peniaze v roku 2014 im poškodenej požičiavala postupne a všetko si pritom zapisovala na lístočky, pričom ich o tom informovala a žiadala ich tiež, aby si zapisovali všetky peniaze čo im požičala. Na lístočku z roku 2014 má poznačené, že im požičala sumu 10 eur, 100

eur, 50 eur, 200 eur, 223 eur a 8 eur, celkove teda 591 eur. Vtedy, keď im peniaze požičiavala, tak sa nerozprávali, kedy jej peniaze vrátia, lebo od nich vedela, že majú finančné problémy, ale chcela od nich, aby si tieto sumy zapisovali, ktoré im požičala. Potom v roku 2018 im požičala celkovo 790 eur, čo bolo tiež na elektriku, na úhradu nájomného, na stravu a na lieky. Sumy, ktoré im požičala mala poškodená zapísané v knihe, v ktorej si vedie osobné výdaje. V roku 2016 im obom požičala sumu vo výške 1.033 eur, čo má tiež zapísané vo svojej knihe a bolo to určené na zaplatenie bytu, elektriny, liekov a stravy. Obaja jej pritom stále tvrdili, že sú v zlej finančnej situácii, a tak od nich nežiadala vrátenie peňazí hneď, ktoré im požičala. V roku 2017 im požičala finančné prostriedky, ktoré uviedla nasledovným spôsobom, tak ako to má napísané na lístkoch v poradí, teda ako si ich postupne spísala spolu aj s uvedením dôvodu, prečo od nej chceli požičať peniaze, pritom niekde svoj dôvod neuviedla, ale iba sumu, a teda v roku 2017 im požičala 40 eur na elektriku, 150 eur na zdravotnú poisťku, 20 eur na lieky, 50 eur, 600 eur z pôžičky, ktorú si vzala v lete za účelom, aby tieto peniaze požičala obžalovaným, 550 eur, ktorú sumu požičala obžalovaným zo sumy utrženej z predaja jej garáže, ktorú predala asi vo februári 2017, 20 eur na chlebičky, 550 eur na Vianoce, 20. 12. 2017 sumu 70 eur na obedy deťom do školy. V roku 2018 obžalovaným požičala 5. 1. 2018 195 eur, 40 eur na stravu a autobus, 9. 1. 500 eur na byt, obedy a stravu, 400 eur na byt, papuče a stravu, 5. 2. 500 eur na byt a stravu, 8. 2. 150 eur na lieky a domácnosť, 8. 2. 90 eur na autobus a splatenie dlžoby, 16. 2. 30 eur na autobus a chlieb, 1.000 eur im požičala, po tom čo si vzala pôžičku v Home Credit, ktorú platila naďalej v čase podania tohto trestného oznámenia vo výške 26 eur mesačne, 7. 3. 400 eur na byt, 20. 3. 50 eur, v marci 200 eur, 8. 4. 580 eur, 13. 4. 150 eur na stravu, 114 eur na zdravotnú poisťku, 27. 4. 60 eur, 3. 5. 35 eur na zuby, lieky pre J. - je to ich syn, 6. 5. 20 eur na cestovné, 9. 5. 250 eur na autobus, školu pre deti, stravu a elektriku, 9. 5. 25 eur na elektriku, 9. 5. 30 eur na autobus, v máji 10 eur, 150 eur na autobus do Bratislavy, 30 eur na kolok, 10 eur na autobus, jún 280 eur, 40 eur na cestu a stravu, 22. 6. 200 eur na cestu, školské knihy, 23. 6. 100 eur na kolok, 23. 6. 30 eur na darček, 27. 6. 50 eur na kolok, 27. 6. 50 eur na zubára pre B., 27. 6. 30 eur na školu, 4. 7. 20 eur na autobus a chlieb, 6. 7. 170 eur na kolky, autobus, chlieb, júl 40 eur na cestu do Bratislavy, 20 eur na autobus, 170 eur na byt, elektriku, 17. 7. 50 eur na autobus, 22. 7. 20 eur na stravu, 22. 7. 40 eur na cestu do Bratislavy, 24. 7. 102 eur na zdravotnú poisťku, 20 eur na chlieb, 30. 7. 10 eur, potom v auguste 3. 8. 12 eur na autobus a chlieb, 3. 8. 50 eur na antibiotiká, 3. 8. 50 eur na byt, 8. 8. 200 eur na oblečenie, 8. 8. 50 eur na byt, 20 eur na autobus, 23. 8. 90 eur na topánky a autobus, 27. 8. 80 eur na knihy a zošity na angličtinu, 7. 9. 300 eur na deti do školy, autobus a stravu, 15. 9. 40 eur na autobus a kartu, 27. 9. 100 eur na elektriku, 27. 9. 15 eur na autobus, 7. 10. 410 eur na poisťku, byt, 10. 10. 10 eur J., 13. 11. 250 eur, 7. 12. 270 eur na elektriku, na cestu, stravu, 8. 12. 37 eur na autobus, 28. 12. 10 eur na potraviny, 28. 12. 20 eur na autobus, v roku 2019 som im požičala 2. 1. 61,78 eur na prevod telefónneho čísla z O2 do Tmobile, 7. 1. 130 eur B. - lebo sa ho ujal U., 7. 1. 20 eur na autobus, 7. 1. 50 eur na elektriku, 7. 2. 165 eur na pôžičku, marec 50 eur na cestu do Bratislavy a stravu, 30 eur na overovanie B. - podpis, advokát E. mal zobrať dotáciu na meno B. z EÚ 35.000 eur, ktoré mali byť prevedené na Sociálnu poisťovňu pre B. a bol overovať podpis u znalca, 7. 3. 180 eur na byt, marec 115 eur na kolok, na cestu, na autobus, 25. 3. 70 eur, 30. 3. 30 eur, 3. 4. 20 na antibiotiká, 6. 4. 200 eur na elektriku, obedy, cestu, 7. 4. 10 eur na autobus, 10. 4. 30 eur na poisťku a stravu, 11. 4. 30 eur na autobus a stravu, 12. 4. 50 eur, 13. 4. 80 eur na elektriku, 13. 4. 20 eur na zaplatenie osobného bankrotu K., 23. 4. 10 eur na autobus, máj 370,50 eur J. na nemocnicu, B. na stravu v nemocnici a mobil, 24. 5. 35 eur na elektriku, 30. 5. 300 eur na maslo, chlieb, elektriku, autobus, 7. 6. 40 eur na žalobu, kolok, 8. 6. 30 eur na kolok, autobus, 8. 6. 40 eur na lieky, chlieb, 14. 6. 125 eur na poplatky pre mesto, 28. 6. 200 eur na kolky, mesto, 4. 7. 30 eur na autobus, 7. 7. 130 eur na elektriku, cestu, 75 eur, 25. 7. 150 eur na poplatky pre mesto a cestu do Bratislavy, 7. 8. 310 eur na poplatky mestu, 8. 8. 40 eur na cestu do Bratislavy, 12. 8. 10 eur na cestu do Banskej Bystrice - kontrola očné, 12. 8. 5 eur na lieky a chlieb, 19. 8. 150 eur na právnik, 20. 8. 30 eur, 22. 8. 100 eur, 22. 8. 250 eur, 30. 8. 10 eur na autobus, 6. 9. 303 eur na kolok, deti a chlieb, 7. 9. 30 eur, 35 eur, 340 eur na splatenie dlhu pre sociálnu poisťovňu, 200 eur na splatenie dlhu pre sociálnu poisťovňu, 16. 9. 200 eur na poplatky na súd európskej únie, 50 eur na platenie B. úrokov, 18. 9. 50 eur na poplatky na súd Európskej únie, 20. 9. 100 eur U. - lebo U. dostal pokutu od európskej únie a B. to šiel platiť, 24. 9. 20 eur na autobus, 8. 10. 462 eur B. platil pokutu za U. - premiéra SR, kolok, poplatky, hokej J., 10. 10. 45 eur na kúpele Piešťany, 100 eur na kolok, 50 eur na kolok, 50 eur na znalca Piešťany, 300 eur na liečenie U. B., 60 eur na platenie liečenia Piešťany, 37 eur na kúpu nákrčníka pre J., 60 eur na doklady, 20. 11. 60 eur na poistenie zaslana peňazí pre B. zo sociálnej poisťovne, 22. 11. 20 eur na kolok pre sudkyňu, 5 eur na poštovné, 26. 11. 110 eur na kolky, 26. 11. 600 eur na liečenie B., 26. 11. 25 eur na zaplatenie smetí mestu, 500 eur na kolok, 500 eur na J., kolok a Vianoce, 6. 12. 300 eur na byt, elektriku, 7. 12. 500 eur na kolok, 10. 12. 150 eur za rozbitú tlačiareň na sociálnej poisťovni, 12. 12. 50 eur na

zuby odtlačky, 15. 12. 550 eur na pokutu za rok 2018, 15. 12. 70 eur na J. hokej, 19. 12. 500 eur na pokutu, 19. 12. 115 eur na poisťku, 19. 12. 12 eur na cestu, 19. 12. 100 eur na úroky a domácnosť, 500 eur, v roku 2020 som im obom požičala : 2. 1. 600 eur na kolky, 4. 1. 850 eur na kolky, domácnosť, 7. 1. 200 eur na kolky, 8. 1. 700 eur na kolky, overovanie podpisov, 8. 1. 245 eur na J. hokej, 10. 1. 500 eur na červenú obálku - vraveli mi, že na posielanie dokladov do EU potrebujú kúpiť špeciálnu červenú obálku, kolok, byt, 13. 1. 400 eur na kolok, červenú obálku, autobus, 17. 1. 1.200 eur na zdravotnú poisťku, 19. 1. 700 eur na zdravotnú poisťku, 19. 1. 5 eur na autobus, 24. 1. 150 eur na kolok, poplatky, 20. 1. 20 eur na autobus, 28. 1. 2.200 eur na zaplatenie Sociálnej poisťovni, 7. 2. 430 eur na byt, hokej7. 2. 10 eur, 450 eur na zaplatenie Sociálnej poisťovni, 600 eur, 14. 2. 200 eur, 16. 2. 100 eur na kolok, 17. 2. 450 eur na zdravotné poisťky, 21. 2. 450 eur na zdravotné poisťky, 23. 2. 350 eur, 6. 3. 450 eur na zaplatenie Sociálnej poisťovni, byt, Piešťany rozhodnutie, 11. 3. 500 eur na zaplatenie ich advokátovi E., marec 100 eur E., 7. 4. 540 eur, 150 eur na telefón, elektriку, 15. 4. 150 eur, 470 eur, 140 eur, 7. 5. 540 eur domovníkovi, na lieky, zuby, 8. 5. 110 eur na zaplatenie Sociálnej poisťovni, kolky, 9. 5. 50 eur na kolok, 9. 5. 2022 eur kuriérovi, 21. 5. 300 eur na operáciu kĺbu B., 6. 6. 430 eur na operáciu kĺbu B., 10. 6. 500 eur na byt, 16. 6. 100 eur na odkódovanie účtu v Sociálnej poisťovni, 16. 6. 20 eur na pokuty, 19. 6. 400 eur na odkódovanie účtu v Sociálnej poisťovni, 1. 7. 70 eur na kolok, 7. 7. 600 eur na liečenie, dlh domovníkovi, 13. 7. 220 eur na súd, 14. 7. 220 eur na súd, 18. 7. 900 eur na dane - B. mal zaplatiť za peniaze čo sú uložené u sudcu, 21. 7. 100 eur na dane - B. mal zaplatiť za peniaze, čo sú uložené u sudcu, 21. 7. 200 eur na dane - B. mal zaplatiť za peniaze čo sú uložené u sudcu, 23. 7. 700 eur na dane - B. mal zaplatiť za peniaze čo sú uložené u sudcu, 23. 7. 200 eur na kontrolu B. v Piešťanoch, 26. 7. 500 eur na dane - Tomko mal zaplatiť za peniaze, čo sú uložené u sudcu, 28. 7. 200 eur H. na nájom kaderníctva - Dalibor je brat K. a K. požičal peniaze a ona mu ich musela vrátiť, 29. 7. 420 eur na byt, 5. 8. 200 eur, 5. 8. 200 eur, 7. 8. 100 eur na zaplatenie domovníkovi, 100 eur na operáciu B. V auguste 2020 chceli od nej obžalovaní ešte požičať 2.500 eur a z toho malo byť 2.000 eur pre právnikov na to, aby urýchlil súdne konanie na Krajskom súde v Bratislave vo veci vydania peňazí pre B., ktoré mali byť uložené u sudcu. B. jej povedal, že zo Sociálnej poisťovne mal dostať 60.000 eur za pozastavené dôchodky a opatrovateľský dôchodok, ktorý mala dostať K.. B. povedal, že peniaze, ktoré mal dostať od Sociálnej poisťovne boli prevedené na účet sudcu v Bratislave a on potreboval peniaze na právnikov, aby mu vybavil urýchlené vydanie peňazí od sudcu na Krajskom súde v Bratislave. A tiež, že ešte potreboval 500 eur na kolky. B. jej ďalej povedal, že z týchto peňazí jej vráti všetko, čo mu požičala za obdobie rokov od 2014 do 2020. Poškodená potom poňala podozrenie, že na kolky už B. požičala dosť a tak mu povedala, že mu nepožičia, a vtedy prestala B. a K. veriť, že to, na čo si od nej požičiavajú peniaze je pravda, a že jej požičané peniaze niekedy vrátia. Asi od roka 2017 alebo 2018 jej B. hovoril, že má dostať peniaze od Sociálnej poisťovne, a z tých jej všetko, čo si požičali s K. vrátia. B. tvrdil, že mu pozastavili výplatu dôchodku, a že vec jeho dôchodku prišla na Slovensko riešiť aj D. z Nemecka, a že okrem neho riešila aj nejaké 4 opatrovatelky z Liptova, ktorým neboli vyplatené opatrovateľské príspevky a sťažovali sa na Európskej únii. S D. to riešil podľa B. aj U. a U. mal dostať od EÚ pokutu za to, že im nevyplatil opatrovateľské a B. dôchodok. B. stále tvrdil, že jediný dôvod, prečo mu ešte nevrátili požičané peniaze je to, že má pozastavený dôchodok, a že mu Sociálna poisťovňa ešte nevyplatila peniaze za pozastavený dôchodok. Aj preto od poškodenej stále chcel peniaze na súdy a kolky. Ona mu už nemala čo požičať, musela si požičiavať aj od známych, aby mohla požičať obžalovaným. Tým sa dostala do dlžôb u svojich priateľov. Na požičiavanie obžalovaným minula všetky svoje úspory už v roku 2017. V roku 2017 si začala požičiavať od priateľov, aby mohla požičať B. a K.. Aby mohla potom vyplatiť priateľov, čo jej požičali, tak predala garáž v roku 2017 a záhradku v roku 2020. Z peňazí za predanú garáž v roku 2017 vyplatila priateľov a ešte niečo ostalo. To čo jej zostalo aj tak nakoniec skončilo ako pôžička B. a K.. V roku 2018 si vzala pôžičku v Home Credite vo výške 1.000 eur za B. a K. a oni si vzali domáce spotrebiče, ktoré poškodená doteraz spláca. Počas rokov 2018, 2019 si požičiavala peniaze od priateľov, aby mohla požičať B. a K.. Takto si narobila dlhy a tieto čiastočne zaplatila z toho, že predala záhradku v júli 2020, avšak to, čo dostala za záhradku jej stačilo na vyplatenie dlhov, ktoré si narobila u priateľov, a tak začala uvažovať o tom, že predá byt a pôjde do podnájmu. V júli 2020 po predaji záhrady a splatení časti dlžôb mala ešte dlžoby asi okolo 20.000 eur, začala si preto hľadať podnájom a vážne uvažovala o predaji svojho bytu. Bola aj v realitnej kancelárii a dala im hľadať kupca na svoj byt. Zastavila sa aj na Mestskom úrade v Liptovskom Mikuláši u svojej bývalej kolegyne a povedala jej o svojom probléme. Ona jej povedala, aby byt nepredávala a že mesto sa pokúsi jej problém vyriešiť. Tam sa dozvedela, že vraj B. a K. dostávajú od štátu stále dôchodok a opatrovateľské. Tam pochopila, že celý čas ju klamali a iba od nej chceli vylákať peniaze. Potom sa stretla s B. a K. aj v prítomnosti primátora pána V. a jeho pracovníkov. Primátor jej povedal, že sa majú snažiť ich problém spoločne vyriešiť. Keď dohodovoril primátor, tak hneď vyskočil B. a povedal, že on nič nepodpisoval a nič nebude

vracat' a že od nej nedostali žiadne peniaze. B. povedal, že nikto nepožičia peniaze, aby si to nedal podpísať na papier. Keď sa B. a K. na tomto stretnutí pýtali, či im bolo pozastavené vyplácanie dôchodku, tak obaja povedali nie. To poškodenú utvrdilo, že ju od začiatku klamali. Keby od začiatku vedela o tom, že B. a K. dostávajú od štátu dôchodky a peniaze, tak by im určite nikdy nepožičala žiadne peniaze. Teraz už vie, že ju oklamali a že prišla kvôli nim o všetky úspory a že ešte si narobila dlhy.

Z výpovede znalkyne D. M. D., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že táto, po potvrdení záverov obsiahnutých v jej znaleckom posudku uviedla (prednášajúc pritom tiež svoj znalecký posudok), že obžalovaný A. B. trpí na detskú mozgovú obrnu s postihnutím viac ľavostranne, čiže viac ľavá ruka, ľavá noha, viac dolné končatiny, pričom je tam tiež prítomný strabizmus - škúlenie na ľavom oku, čím trpí odmalička a odmalička tiež chodí na neurologické kontroly, a od 3 rokov chodí pre poruchy správania za pedopsychiatrickou. Chodil do osobitnej školy, jedenkrát zopakoval ročník, nevyučil sa, nikdy nepracoval, poberá invalidný dôchodok od mladosti, býva s družkou A. K., s ktorou majú dve deti. Počas páchania činov od júna 2014 do augusta 2020 bol vyšetrovaný na psychiatrickej ambulancie pre úzkostnú depresívnu poruchu, pričom i neho nebola ani raz zaznamenaná ťažká depresia. U menovaného je diagnostikovaná mentálna retardácia ľahký stupeň, jedná sa o debilítas - ľahký až stredný stupeň, čo potvrdilo aj psychologické vyšetrenie, kde bola zaznamenaná mentálna retardácia ľahkého až stredného stupňa pri vyšetrení psychologičkou D. E. U., kedy mal zistené IQ 62. Od roku 2004 poberá invalidný dôchodok a od roku 2019 bol obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Predmetný skutok páchal od júna 2014 do augusta 2020 ako zločin pokračujúceho podvodu, pri ktorom podľa znalkyne konal usporiadane, cieľavedome, prejavila sa pritom jeho dobrá sociálna inteligencia, že vedel ako zapôsobiť na starú pani, vedel ako má rada deti, tak hovoril, že nemá pre deti na cestovné do školy, na obedy, na vlak, školské pomôcky, že mu pozastavili invalidný dôchodok, pričom tieto návštevy a požiadavky od starej pani skracoval a stále pýtal vyššiu sumu peňazí až stará pani si musela požičiavať od známych, predať záhradu, predať garáž, aby mala pre neho peniaze. Ani raz jej však peniaze nevrátil a aj peniaze na kolky mu dala. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli pritom zachované a ovládacie schopnosti boli znížené, ale len v ľahkej miere. Nejednalo sa o podstatné zníženie ovládacích schopností. Vzhľadom na to, že sa u neho jedná o organické zmeny osobnosti, o organickú afektívnu poruchu, úzkostný depresívny typ - zmiešaný, tak jeho ovládacie schopnosti boli len v ľahkej miere znížené, nešlo o podstatné zníženie ovládacích schopností. Vzhľadom na uvedené navrhla uložiť obžalovanému B. ambulatnú ochrannú psychiatrickú liečbu, pričom dodala, že chápe zmysel trestného konania. Znalkyňa obžalovaného vyšetrovala naposledy dva dni pred pojednávaním, 4. 7. 2023, kedy bol na kontrole, a predtým naposledy v januári 2022. Obžalovaný B. navštevoval pravidelne tiež doktorku U., do detskej ambulancie a potom ako to prestala robiť, prešiel ku D. J. do psychiatrickej ambulancie na psychiatrickom oddelení v nemocnici. Naposledy tam bol v júni tohto roku, pričom jeho psychický stav bol stabilizovaný, keď sa k tomu vyjadrovala D. J., vzhľadom na jeho žiadosť, keď sa chystal na operáciu žalúdka a potreboval k tomu vyjadrenie psychiatra. Vtedy táto potvrdila, že nie sú žiadne kontraindikácie pre uvedenú operáciu a jeho stav je dlhodobo kompenzovaný. Znalkyňa pri osobnom vyšetrení obžalovaného zistila mentálnu retardáciu stredne ťažký stupeň, čiže zmenu intelektu, debilítas ľahký až stredný stupeň a okrem toho aj úzkostne depresívnu poruchu - zmiešaný typ ako organicko - afektívnu poruchu bez toho, že by niekedy bola zaznamenaná ťažká depresia. Tú úzkostnú depresívnu poruchu mal zapríčinenú ochorením svojej mamy, na ktorú je dosť naviazaný a má obavu o jej zdravie. K záveru o potrebe ambulatného psychiatrického liečenia znalkyňa dospela na základe toho, že trpí na organickú afektívnu poruchu zmiešanú s úzkostne depresívnou symptomatikou, a keďže prekonal detskú mozgovú obrnu sú tam prítomné aj organické zmeny osobnosti, ale inak má veľmi dobrú sociálnu inteligenciu, dokáže spoločensky vystupovať usporiadane. Avšak táto organická zmena osobnosti spôsobila zníženie jeho ovládacích schopností vo vzťahu ku skutku len v ľahkej miere. Rozpoznávacie schopnosti nemá zmenené, ovládacie schopnosti má znížené v ľahkej miere v súvislosti so stíhanými skutkami, teda nie je to zníženie ovládacích schopností v podstatnej miere. Pri vyšetrení v januári 2022 sa obžalovaný snažil ukázať v sociálne horšom svetle, tvrdil jej, že nevie čítať, že doma nevie nájsť záchod, že musí s ním ísť otec, a pritom 4. 7. 2023 vedel prečítať v zdravotnej dokumentácii doporučenie od lekára chirurga z Popradu, akým vyšetreniam sa má podrobiť v súvislosti s plánovanou operáciou žalúdka a čítal tam aj cudzie slová, pričom potvrdil, že rozumie na aké vyšetrenia má ísť. Keď chodil za doktorkou J., tak tvrdil, že väčšinu času trávi na mobile a na internete, čiže musel vedieť čítať. Obžalovaný pred znalkyňou čítal odborné vyšetrenia, ktoré má absolvovať a aj u psychologičky znalkyne E. U. vedel čo je dobré a čo zlé. Ku skutkom sa obžalovaný vyjadroval tak, že ich popieral, a že od pani G. žiadne peniaze nepýtal a žiadne peniaze od nej nevzal. Pokiaľ ide o jej vyjadrenia k tomu, či obžalovaný spáchal skutok alebo nie,

dodala, že znalec nemá úlohu dokázať, či bol alebo nebol spáchaný skutok, ona sa len vyjadrovala k predpokladanému trestnému skutku, či sa skutok stal alebo nie, to je úloha vyšetrovateľa, resp. polície.

Súd zamietol návrh prokurátora na vykonanie dokazovania výsluchom psychologičky U. E. U., ktorá bola pribratá len ako konzultantka k čiastkovej otázke na účely vypracovania znaleckého posudku, ustanovenou znalkyňou z odvetvia psychiatrie - D. M. D., ktorého výsluchu sa prokurátor domáhal iba z dôvodu, že v znaleckom posudku tejto znalkyne z odvetvia psychiatrie sa v čiastkovej otázke vychádzalo aj zo záverov psychologického vyšetrenia znalkyňou pribratej konzultantky U. E. U.. Podľa názoru súdu totiž nebol žiaden osobitný dôvod, ktorý by odôvodňoval potrebu jej výsluchu ako konzultantky. Pri osvojení takéhoto zdôvodnenia návrhu prokurátora by totiž potom musel byť vždy vypočúvaný každý konzultant pribratý ku podaniu každého znaleckého posudku ustanoveným znalcom, napriek tomu, že štandardne za celý znalecký posudok (aj v čiastkovej otázke s konzultantom) zodpovedá znalec, ktorého takisto možno vypočúť k celému znaleckému posudku. V znaleckom posudku č. 21/2021 z 22. 2. 2022 išlo o znalecký posudok D. M. D., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá si podľa § 16 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. - o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch v znení neskorších predpisov pri vykonávaní uloženého úkonu znaleckej činnosti (položených 3 otázkach) pribrala na posúdenie čiastkových otázok ako konzultanta z psychológa U. E. U. (táto pritom nebola orgánmi činnými v trestnom konaní pribratá ako znalec trestného konania, hoci sa na záver z nejakého dôvodu podpísala ako konzultant znalec.) Aj v prípade pribratia konzultanta však zodpovednosť znalca za celý obsah znaleckého posudku nie je dotknutá (viď aj § 16 ods. 6 zákona o znalcoch.) Znalec totiž zodpovedá aj za tú časť znaleckého posudku, o ktorej sa konzultovalo, a konzultant nemôže nevypracovať znalecký posudok (ani v danej čiastkovej otázke) namiesto pribratého znalca. Ak je potrebné na posúdenie čiastkovej odbornej otázky v trestnom konaní vypočúť aj konzultanta, nemožno ho pritom vypočúť v postavení svedka, ale musel by byť pribratý do konania ako znalec (viď aj R 29/1986.) Predmetnú konzultantku U. E. U., teda nebolo možné vypočúť (v zmysle vyššie uvedeného) ako svedkyňu za žiadnych okolností a vypočúť by ju bolo možné len za podmienky predchádzajúceho dodatočného pribratia jej osoby ako znalca do tohto trestného konania, len za účelom jej výsluchu v tomto konaní, na čo však (ako bolo vyššie uvedené) nebol žiaden osobitý dôvod, keďže dôvod prezentovaný prokurátorom (len to, že sa v znaleckom posudku vyjadrovala ako konzultantka), na takýto osobitný výsluch (predpokladajúci jej pribratie ako znalkyne) nebol na takýto postup postačujúci, keďže aj v čiastočnej otázke (konzultovanej s konzultantom) vypovedá na hlavnom pojednávaní pribratá znalkyňa, ktorá zodpovedá za celý znalecký posudok (pokiaľ nevznikne nejaký osobitný problém v súvislosti s touto problematikou.)

Len okraj súd poznamenáva, že pôvodne prokurátor navrhoval, aby bol len prečítaný znalecký posudok č. 21/2021, avšak obhajca s tým nesúhlasil a následne dokonca aj prokurátor ustúpil od tohto návrhu, čo znemožnilo prečítanie uvedeného znaleckého posudku (podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku.)

Súd tiež odmietol návrh obhajcu na nariadenie revízneho (kontrolného) znaleckého dokazovania (znaleckého posudku) podľa § 146 Trestného poriadku, v rámci ktorého by sa mal ďalší znalec vysporiadať aj z predchádzajúcim znaleckým dokazovaním realizovaným znalkyňou z odvetvia psychiatrie D. M. D., a to preto, že na základe vykonaného znaleckého dokazovania D. M. D. nemal súd žiadne pochybnosti o jeho správnosti či úplnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu revízneho znaleckého dokazovania podľa § 146 Tr. poriadku.

V tejto súvislosti treba zopakovať, že obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu ako na hlavnom pojednávaní, tak aj v spojení s neskorším písomným podaním zo 16. 8. 2023 prezentovali svoje pochybnosti o správnosti znaleckého posudku D. M. D. tým spôsobom, že podľa nich mala pri svojom znaleckom úkone vyjadrovať právne závery, vyjadrovať sa o vine obžalovaného a pod., čo jej však a súčasne sa nevyjadrovala k položeným otázkam, a tiež vyjadrili pochybnosti o jeho správnosti aj preto, že na jednej strane znalkyňa hovorila, že obžalovaný by mal dostať ambulantné ochranné liečenie a na druhej strane mal byť podľa nej obžalovaný B. vlastne normálny (trestne zodpovedný), a nakoniec aj preto, že obžalovaní majú podozrenie, že D. D. do znaleckého posudku vtesnala to, čo jej nadiktovala konzultantka U. E. U., a to v neprospech obžalovaného, keďže poškodená G. je pacientkou U. U. a D. D. s G. sú a aj s U. v kamarátskom vzťahu.

K týmto námietkam obhajoby voči znaleckému dokazovaniu súd uvádza nasledovné. Súd súhlasí s tým, že nie je vecou znalcov oznamovať svoje názory na právne otázky (viď aj R 2666/1926, ktoré rozhodnutie

je aplikovateľné podľa komentára k TP, C.H.BECK, 2021, I. diel, Čentíš a kol., str. 976 aj v súčasnosti.) A nie je ani prípustné, aby sa znalec vyjadroval o vine, či nevine obžalovaného, či stupni jeho zavinenia, keďže to sú výhradne otázky sudcovského rozhodovania (viď aj R 4134/1931, ktoré rozhodnutie je aplikovateľné podľa komentára k TP, C.H.BECK, 2021, I. diel, Čentíš a kol., str. 976 aj v súčasnosti), ako aj to, že znalcovi neprislúcha uskutočňovať hodnotenie dôkazov z hľadiska či sú hodnoverné, alebo z hľadiska, či nimi bola určitá skutočnosť preukázaná alebo nie (viď aj R 33/1981, ktoré rozhodnutie je aplikovateľné podľa komentára k TP, C.H.BECK, 2021, I. diel, Čentíš a kol., str. 976 aj v súčasnosti), avšak znalecký posudok, resp. znalecký úkon nie je možné odmietnuť len preto, že znalec nad rámec svojho oprávnenia sa vyjadroval k otázkam právnym (vrátane záverov o vine, resp. nevine), pretože skutočnosť, že znalec vo svojom posudku zaujme stanovisko k otázke, ktorej zodpovedanie prináleží súdu, nerobí ešte tento posudok nepoužiteľným, pokiaľ obsahuje súčasne odborné poznatky a zistenia, z ktorých znalec urobil tento právny záver, a ktoré umožňujú, aby si súd rovnaký alebo iný právny záver urobil sám (Rc 1/1998 - I, ktoré rozhodnutie je aplikovateľné podľa komentára k TP, C.H.BECK, 2021, I. diel, Čentíš a kol., str. 976 aj v súčasnosti), a preto súd túto námietku obhajoby nemohol akceptovať. Navyše, znalkyňa na hlavnom pojednávaní vysvetlila, že pri vypracovaní svojho znaleckého posudku ako aj pri výpovedi na hlavnom pojednávaní, keď hovorila o tom, že obžalovaní niečo spáchali, tak to myslela tak, že vychádzala z predpokladu spáchania trestného činu obžalovanými, čo aj musela, keďže bez vzťahu k protiprávnemu konaniu nie je možné riešiť otázku rozpoznávacej a ovládacej schopnosti obžalovaného. Ďalej, podľa názoru súdu znalkyňa sa vyjadrila k všetkým relevantným položeným otázkam, a preto súd nemohol akceptovať ani túto námietku obhajoby. K ďalšej vyššie uvedenej námietke obhajoby súd uvádza, že záver o existencii ovládacej a rozpoznávacej zložky obžalovaného (teda o trestnej zodpovednosti obžalovaného) ešte nevylučuje súčasnú možnosť uloženia ochranného liečenia, keďže podľa Tr. poriadku sa ochranné liečenia môžu ukladať aj popri uložení trestu (§ 73 ods. 5), čo predpokladá existenciu trestnej zodpovednosti. Uloženie ambulantného ochranného liečenia znalkyňa odôvodnila existenciou organicko - afektívnej poruchy so zmiešanou úzkostne depresívnou symptomatikou s tým, že sú tam aj organické zmeny osobnosti v dôsledku detskej obrny, pričom dodala, že toto súčasne však nespôsobilo zníženie ovládacích schopností v podstatnej miere, ale len v miere ľahkej (teda v danom prípade nešlo ani len o tzv. zmenšenú príčetnosť, ktorá podľa právnej vedy vyžaduje podstatné zníženie ovládacích alebo rozpoznávacích schopností - viď bližšie ďalej uvedené odôvodnenie - pozn. súdu.) Preto súd nemohol vyhovieť ani tejto námietke obhajoby voči vykonanému znaleckému dokazovaniu. Pokiaľ ide o vyššie uvedené námietky obhajoby týkajúce sa zaujatosti znalkyne a ňou pribratej konzultantke - psychologičke, tak súd v tomto smere z dôvodu hospodárnosti odkazuje na podrobné odôvodnenie písomne vyhotoveného procesného uznesenia tunajšieho súdu v tejto veci z 28. 8. 2023, ktorým bolo rozhodnuté o nevyhlásení ako pribratej znalkyne z odvetvia psychiatrie D. M. D., tak aj konzultantky z klinickej psychológie U. E. U. z vykonávania úkonov znalca, resp. konzultanta v rámci tohto trestného konania.

Z čestného prehlásenia z 5. 2. 2023 (na č.l. 154 spisu) ďalej vyplynulo, že A. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. F. D., ktorá je vo vzťahu k poškodenej D. G. manželkou jej synovca D. F. čestne prehlásila, že potom ako sa v lete 2020 spolu s manželom dozvedela o tom, že poškodená D. G. mala dlžoby u svojich známych, ktoré mali vzniknúť z dôvodu, že v tom čase nedisponovala vlastnou finančnou hotovosťou a napriek tomu chcela požičať finančné prostriedky A. B. a jeho družke A. K., ktorí ju o pôžičku v uvedenom čase žiadali z dôvodu, že nemajú príjem a potrebujú tiež hotovosť pre podporu svojho syna, ktorý hrá hokej, zabezpečila ukončenie tejto pomoci D. G. tejto rodine a za D. G. spolu s manželom D. F. zabezpečili vrátenie požičaných finančných prostriedkov osobám uvedených v priloženom zozname, ktorým vrátili finančné prostriedky prevodom na ich účet alebo výplatom v hotovosti, pričom spolu bolo takto vrátených 21.627 eur, z čoho výpismi vedia zdokladovať 9.050 eur a zvyšok bol vrátený jednotlivým veriteľom v hotovosti.

Z priloženého zoznamu veriteľov (na č. l. 163 spisu) podpísaného A. F., nar. XX. X. XXXX vyplynuli mená a dlžné sumy týchto osôb, pričom išlo celkovo o 21 subjektov a úhrnnú dlžnú sumu 21.627 eur.

Z rozsudku tunajšieho súdu č. k. : 10Ps/2/2009 - 38 z 29. 7. 2009 vyplynulo, že obžalovaný A. B. bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 26. 8. 2009.

Zo záznamu zo stretnutia konaného u primátora mesta Liptovský Mikuláš 3. 9. 2020 (č. l. 170 - 171 spisu) a záznamu zo stretnutia konaného u primátora mesta Liptovský Mikuláš 8.9.2020 (č. l. 172

spisu) vyplynulo, že D. O. Q. mala zapísať uvedené záznamy (uvedené záznamy nie sú podpísané) o stretnutiach primátora mesta Liptovský Mikuláš, zvaných za účelom oboznámenia sa s problémom poškodenej G., ktorá žiadala o stretnutie s primátorom T. A. V. a informovania sa o následných možných krokoch pomoci zo strany mesta v jeho prítomnosti, kde poškodená mala stručne opísať svoj problém, ako už tri roky pomáha finančne mladej rodine, a to takým spôsobom, že im požičiava peniaze - obžalovanému B. a K. s tým, že im požičiava peniaze v dobrej viere, že jej peniaze vrátia, nakoľko to po celý čas tvrdili. Nikdy však svojím podpisom nepotvrdili, že finančné čiastky od pani G. prevzali. Toto odmietali. Pri dožadovaní vrátenia sa požičaných peňazí pani G. tvrdili, že pani, ktorá má na starosti spis pána B. na Sociálnej poisťovni, bola prepustená a tak sa problém s výplatom dôchodku obžalovanému B. predlžoval. Tvrdili tiež, že účet na Sociálnej poisťovni je zablokovaný a pod. Tomuto stretnutiu tiež predchádzalo stretnutie s pani G. na sociálnom odbore mesta Liptovský Mikuláš, kde bolo preverené tvrdenie obžalovaného B. a zistené, že B. je riadne vyplácaný invalidný dôchodok a nikdy mu nebol pozastavený. Táto skutočnosť bola na stretnutí pani G. viackrát zopakovaná, avšak G. tomuto neverila a žiadala pri ďalšom stretnutí prítomnosť pána B. a jeho konfrontáciu s uvedenými zisteniami. Na ďalšom stretnutí obžalovaný B. poprel požičanie sumy 52.000 eur od pani G. a vyjadril sa, že oni pani G. nič nepodpisovali. Obžalovaná K. sa mala cítiť dotknutá, že ich taktó pani G. krivo obvinila, keďže oni pani G. pomáhali tým, že jej občas prišli navariť obed alebo poupratovať v byte. Na tomto stretnutí obžalovaný B. potvrdil, že mu je dôchodok riadne vyplácaný. Konfrontáciou sa G. presvedčila, že ju celú dobu zavádzali, pretože tvrdili, že im nič nepožičala.

Z úradného záznamu vyšetrovateľa PZ OR PZ Liptovský Mikuláš, odboru kriminálnej polície z 9. 7. 2021 (č. I. 173) vyplynulo, že tento vyšetrovateľ skontaktoval pracovníčku pobočky Sociálnej poisťovne v Liptovskom Mikuláši, aby zistil, či Sociálna poisťovňa pozastavila výplatu invalidného dôchodku obžalovanému A. B., pričom táto uviedla, že od 2. 10. 2009 je invalidný dôchodok vyplácaný opatrovníčke A. B., a v súčasnej výške dosahuje sumu 439,30 eur a tiež, že v databáze Sociálnej poisťovne nie je vedené žiadne konanie, v ktorom by bola účastníkom sporu so Sociálnou poisťovňou osoba A. B.. Uvedená pracovníčka Sociálnej poisťovne tiež pritom potvrdila, že obžalovaná A. K. nie je poberateľkou dávok vyplácaných Sociálnou poisťovňou, avšak od 3. 11. 2017 je vedená ako osoba poberajúca príspevok na opatrovanie, ktorý je vyplácaný úradom práce, sociálnych vecí a rodiny a že do 3. 11. 2017 bola evidovaná ako zamestnanec - dohodár u rôznych zamestnávateľov.

Z úradného záznamu vyšetrovateľa PZ OR PZ Liptovský Mikuláš, odboru kriminálnej polície z 9.7.2021 (č. I.175 spisu) zase vyplynulo, že obžalovaná A. K. je od 13. 11. 2017 až do súčasnosti poberateľkou opatrovateľského príspevku na osobu A. B..

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom úvere uzatvorenom medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, Piešťany na jednej strane a poškodenou D. G. na strane druhej z 1. 6. 2017 súd zistil, že poškodenej D. G. bol poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 1.000 eur a ročnou úrokovou sadzbou 22,63% a RPMN 25,1%, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne (z č. I. 186 spisu) bolo zistené, že výška dôchodku poškodenej D. G. od 1. 1. 2017 bola zvýšená na sumu 433,10 eur mesačne, pokiaľ ide o starobný dôchodok, a na sumu 132,80 eur mesačne, pokiaľ ide o vdovský dôchodok.

Zo správy Mesta Liptovský Mikuláš z 8. 2. 2023 na obžalovaného A. B. vyplynulo, že neevidujú voči žalovanému žiadne priestupkové konanie. Rovnako ani že Mestská polícia v Liptovskom Mikuláši neeviduje voči tomuto obžalovanému žiadne protiprávne konanie.

Zo správy Mesta Liptovský Mikuláš z 9. 2. 2023 na obžalovanú A. K. súd zistil, že na Mestskom úrade v Liptovskom Mikuláši nebolo voči menovanej vedené priestupkové konanie a na Mestskej polícii v Liptovskom Mikuláši nebolo voči menovanej zistené žiadne protiprávne konanie.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 8. 3. 2023 súd zistil, že na obžalovaného A. B. je za obdobie od 22. 12. 2017 do 8. 3. 2023 evidovaný len jeden priestupok, a to z 22. 12. 2017, kedy išlo o priestupok podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, spočívajúci v odcudzení tovaru v obchodnom dome - syrové nite v hodnote 6,47 eur, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 15 eur.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovanú A. K. k 8. 3. 2023 vyplynulo, že na menovanú nie sú evidované za obdobie do 8. 3. 2023 žiadne priestupky.

Z odpisov registra trestov na obžalovaných z 8.3.2023 vyplynulo, že ani jeden z nich nemá záznam v registri trestov GP SR.

Z písomného vyjadrenia znalkyne D. M. D., z odvetvia psychiatrie z 13. 9. 2023 (č.l. 340 spisu) súd zistil, že na predchádzajúcu výzvu tunajšieho súdu táto znalkyňa oznámila, že znalecký posudok č. 21/2021 z 22. 2. 2022 vypracovala za súčasného príbratia konzultanta z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých a klinická psychológia detí U. E. U., a to z dôvodu, že u menovaného A. B. bolo potrebné vyšetriť úroveň jeho intelektových schopností.

Z výpovede svedkyne R. S. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že modus operandi nákupov, ktoré realizovala pre poškodenú G. spočívalo v tom, že obžalovaná K. zavolała svedkyninej kmotre, či by nešla pani G. nakúpiť do obchodu. Kmotra svedkyňu poprosila a tak jej šla nakúpiť. Obžalovaná K. pritom svokre povedala, čo pani G. chce nakúpiť a svedkyňa to šla potom nakúpiť. Bolo to raz do týždňa, niekedy dvakrát, kupovala jej hygienu, toaletný papier, mydlo, cukor, múku, mlieko, čo potrebovala. Potom išla svedkyňa k pani G., ktorá ju čakala pred vchodom, išla jej zaniest' nákup aj s bločkom a ona sa potom vyrovnala s obžalovanou K. a obžalovaná K. zase so svokrou. Svedkyňa potvrdila, že vie o tom, že žalovaná K. poškodenej tiež varila, a že jej aj chodila riadiť. Svedkyňa býva v jednej bytovke s kmotrou, ako aj obžalovanou K.. Svedkyňa uviedla, že býva v B-čku a poškodená v D-čku, čo je len kúsok chodníkom. Poškodená G. svedkyni osobne nikdy nijaké peniaze nedávala. Poškodená G. sa na obžalovanú K. nikdy nesťažovala. K tomu, či obžalovaný B. dochádzal do kontaktu s poškodenou G. svedkyňa nevedela nič uviesť. Tieto nákupy robila svedkyňa pre poškodenú G. v čase, keď bol koronavírus a chodila vtedy s rúškom. Na otázku, prečo tieto nákupy nerobila priamo obžalovaná, svedkyňa uviedla, že poškodená sa asi bála chodiť do obchodu a obžalovaná nechodila do obchodu preto, lebo bývala ďalej od pani G. a svedkyňa len kúsok. Svedkyňa nevedela vysvetliť, prečo boli tak komplikovane a nepriamo odovzdávané medzi nimi peniaze. Poškodená s obžalovanou dobre vychádzali. Pred „koronou“ takto svedkyňa nakúpila pre poškodenú asi len raz alebo dvakrát. Poškodenej svokra nenakupovala, pretože bola chorá a ohľadne obžalovanej to svedkyňa nevedela uviesť.

Súd podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu poškodenej D. G. z 24. 3. 2022 a oboznámi obrazovo - zvukový záznam z v tohto výsluchu prostredníctvom technického zariadenia na hlavnom pojednávaní, a teda odmietol návrh obhajoby na vykonanie osobného výsluchu poškodenej D. G., nakoľko s poukazom na § 134 ods. 4 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak je ako svedok v trestnom konaní vypočúvaná osoba, ktorá je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného predpisu, treba vykonať výsluch ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať, pričom výsluch sa (kvôli tomu - pozn. súdu) vykoná s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu. Poškodená D. G. má 83 rokov, čím napĺňa definíciu obzvlášť zraniteľnej obeť podľa § 2 písm. c) bodu 2 zákona č. 274/2019 Z.z. - o obetiach trestných činov v znení neskorších predpisov (ako osoba staršia ako 75 rokov), a navyše, zo správy U. E. U., klinickej psychologičky z 29. 9. 2023 (č.l. 344 spisu), ktorú poškodená navštevuje vyplynulo, že táto neodporúčala výsluch poškodenej ako svedkyne na hlavnom pojednávaní, vzhľadom na jej psychický stav a duševné zdravie, pretože by išlo o opätovné vystavovanie sa poškodenej negatívnym traumatickým zážitkom, čo je pritom u nej dlhodobá záležitosť. Súd pri tomto rozhodnutí tiež prihliadol na to, že poškodená bola ako svedkyňa vypočutá v prípravnom konaní (24. 3. 2022) kontradičným spôsobom, teda za prítomnosti obhajcu obžalovaných, ktorý jej tiež mohol a aj kládol doplňujúce otázky. Vzhľadom na uvedené tak súd rozhodol, že podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku sa (iba) prečíta zápisnica o jej výpovedi z 24. 3. 2022, a tiež že sa prehrá príslušný obrazovo-zvukový záznam o tomto jej výsluchu.

Z takto na hlavnom pojednávaní prečítanej zápisnice o výsluchu poškodenej D. G. z 24. 3. 2022, ako aj z takto oboznámeného obrazovo - zvukového záznamu z tohto výsluchu prostredníctvom príslušného technického zariadenia vyplynulo, že poškodená D. G. v prípravnom konaní vypovedala, že s obžalovanými nie je v príbuzenskom, ani obdobnom pomere. Niekedy v roku 2014 robila vedúcu klubu dôchodcov č. 2 v Liptovskom Mikuláši. Asi v lete 2014 po skončení klubu sa zoznámila s obžalovanými. Títo ju oslovili, že či by nemala nejaké staré knihy pre deti. Obžalovaný B. povedal, že pomáha starostovi

vo Východnej pri rómskych deťoch. Poškodená knihy zohnala, pridala k tomu svoje knihy, ktoré mala doma a dala ich obžalovaným. Knihy z klubu im dala hneď a pre jej knihy si prišli k nej domov. Poškodená im dala svoju adresu a dohodli sa, kedy môžu prísť. Potom, ešte v roku 2014 od nej pýtali obžalovaní peniaze pre ich deti na topánky a školské potreby, spolu 591 eur. Vtedy boli poškodená a obžalovaní dohodnutí, že peniaze, čo im požičia, jej vrátia, keď budú môcť. V roku 2015 to bola suma 790 eur, pričom väčšinou išlo o peniaze na potreby detí a neskôr aj na byt. V roku 2016 išlo o sumu 1.033 eur. V roku 2017 o sumu 2.050 eur, avšak v tomto roku už začali problémy s B. zdravím, začal pýtať peniaze aj na operáciu, lieky a na liečenie do Piešťan. V roku 2018 už išlo o sumu 8.475 eur, pričom v tomto roku sa začali B. problémy s tým, že nedostáva dôchodok, pretože v Sociálnej poisťovni mu spravili účet, ktorý mal zaplatiť, aby mu mohli chodiť peniaze od Sociálnej poisťovne. Obžalovaný B. poškodenej tvrdil, že preto nemá prístup k týmto peniazom. Obžalovaná K. pýtala peniaze iba pre deti, pričom poškodená uviedla, že bola veľmi rada, že pomáha mladšiemu chlapcovi, ktorý bol šikovný v hokeji. K. tiež pýtala na byt. Ten poškodená platila skoro každý mesiac, niekedy čiastočne a niekedy celý. V roku 2019 zase dala poškodená obžalovaným sumu 10.941 eur, pričom dôvody na požičanie týchto peňazí v roku 2019 boli rovnaké ako v predchádzajúcich rokoch, akurát pribudla položka na kuriéra. B. jej povedal, že peniaze z jeho účtu od Sociálnej poisťovne sa majú previesť na krajský výbor do Bratislavy a toho kuriéra bolo treba zaplatiť. Obžalovaný B. jej povedal, že na tom účte by mal mať 60.000 eur. Tomu kuriérovi však bolo potrebné zaplatiť ešte aj kolký. V roku 2020 už poškodená dala obžalovaným spolu 21.062 eur. V tomto roku pribudol navyše aj výdavok na právnika, ktorý mal prevziať B. peniaze v Bratislave. Následne chcel B. ešte peniaze na úplatok pre právnika vo výške 2.000 eur, ale to mu už poškodená nedala. K. ešte v roku 2020 chcela peniaze aj na nájom pre brata, ktorý mal kaderníctvo a chcela, aby mu poškodená zaplatila jeho nájom, aby mu ho nezrušili. Poškodená uviedla, že na to, čo požičala B. a K. minula všetky svoje úspory. Potom, keď už nemala peniaze, tak predala garáž a nakoniec aj záhradu. Tie peniaze, čo dostala za záhradu, použila na zaplatenie dlžôb, čo si urobila u jednej kamarátky, keď si od nej požičiavala peniaze pre obžalovaných. Poškodená potvrdila, že si požičala aj od iných ľudí, aby mohla požičiavať obžalovaným a jednou z týchto osôb bola aj H. E. a Q. S., obe z F. D.. B. jej povedal, že keď mu tých 60.000 eur od Sociálnej poisťovne vrátia, tak jej vráti všetko, čo si od nej požičal. B. jej tiež povedal, že keď mu nepožičia tých 2.000 eur pre právnika, tak bude dlho čakať na peniaze od Sociálnej poisťovne. Peniaze dávala poškodená ako B., tak aj K., podľa toho, kto prišiel, ten si peniaze zobral alebo sa u nich doma zastavila ona, keď išla na záhradu. K odovzdávaniu peňazí dochádzalo u nej doma, alebo doma u obžalovaných. Poškodená jej dávala peniaze v rôznych sumách po 200 alebo 400 eur, podľa toho, koľko pýtali. Medzi poškodenou a obžalovanými bola dohoda o vrátení peňazí, a to hneď potom, ako dostane obžalovaný B. peniaze z účtu v Sociálnej poisťovni. Pri odovzdaní peňazí bola niekedy aj matka obžalovanej K., inak pritom nebol nikto. Poškodená predala záhradu asi v júli 2020 a garáž asi koncom roku 2019. Záhradu predala D. D. a garáž L. W.. Poškodená uviedla, že bolo viac osôb, od ktorých si požičiavala peniaze, než tí, čo vyslovene menovala, avšak tieto osoby nechce menovať, bolo ich asi dokopy 10. Priebežne, počas toho ako požičiavala peniaze si písala rukou poznámky o požičaných sumách, ktoré predložila orgánom činným v trestnom konaní. V čase výpovede poškodená už nemala žiadne dlhy. Poškodená ďalej uviedla, že poznala B. starého otca a jeho sestru, ktorí boli féroví ľudia. K. jej sem tam doniesla obed, bolo to asi dvakrát do mesiaca, raz jej dala kilo múky, a ak jej niečo došlo, napríklad olej, tak tento priniesla. Bolo to občas, asi jedenkrát za to obdobie. Prvé roky jej však nič nenosila, ani žiadne jedlo. Jedlo nosila iba v posledných dvoch rokoch. Poškodená pomáhala obžalovaným, pretože to potrebovali a v prípade chlapca to vnímala skôr ako dar, ale iba v tomto prípade, teda nepožadovala späť to, čo dala chlapcovi. Neskôr sa dozvedela, že nie je pravda, že B. nedostáva dôchodok, čo jej povedala známa v dôchodcovskom klube. Poškodená G. dokonca v roku 2020 chcela prediť svoj byt, aby zaplatila svoje dlhy. Boli to dlhy, ktoré si urobila kvôli obžalovaným. Avšak pred predajom bytu ju zachránila rodina, lebo jej požičali peniaze na splatenie všetkých dlhov. B. jej povedal, že peniaze vráti, až keď mu dajú peniaze z jeho účtu. Ona mu povedala, že na to počká, ale že už žiadne ďalšie peniaze mu nedá.

Súd vykonal dokazovanie tiež prečítaním listinných dôkazov - poznámok rukou poškodenej písaných na č. l. 135 - 153, ktoré si o jednotlivých sumách požičaných obžalovaným viedla poškodená spolu so stručným uvedením dôvodu pôžičky.

Na hlavnom pojednávaní 16. 1. 2024 došlo k odročeniu hlavného pojednávania len na účely vyhlásenia rozsudku, a to z dôvodu skutkovej náročnosti a rozsiahlosti vykonaného dokazovania, ktoré sa realizovalo vo viacerých termínoch počas dlhšieho časového obdobia, ako aj vzhľadom na rozsah námietok obhajoby vznesených v priebehu tohto trestného konania.

Súd na hlavnom pojednávaní 19. 1. 2024 (za dodržania podmienky verejnosti) vyhlásil rozsudok aj v neprítomnosti obžalovaných, ich obhajcu a prokurátora (nedostavil sa nikto, ani verejnosť), a to preto, že na hlavnom pojednávaní 16. 1. 2024 došlo k vyhláseniu uznesenia o odročení pojednávania len na účely vyhlásenia rozsudku na 19. 1. 2024, a keďže podľa § 171 ods. 4 Trestného poriadku platí, že odročiť hlavné pojednávanie na účely vyhlásenia rozsudku možno najviac o tri pracovné dni, a teda v uvedenom dni (19. 1. 2024) išlo o posledný deň takto striktno zákonom stanovenej lehoty, dospel súd na pojednávaní 19. 1. 2024 (piatok) k záveru o nemožnosti jeho ďalšieho odročenia na neskorší termín. Obaja obžalovaní, ako aj obhajca a prokurátor pritom boli na predchádzajúcom termíne hlavného pojednávania (16. 1. 2024) preukázateľne oboznámení s termínom, na ktorom malo dôjsť k vyhláseniu rozsudku (čo bolo zaznamenané v zápisnici a vyplýva aj zo zvukového záznamu.) Žiadna z uvedených osôb však svoju neúčast' neospravedlnila, len obhajca na hlavnom pojednávaní 16. 1. 2024 vyhlásil, že asi na vyhlásenie rozsudku nepríde, lebo je chorý, a prokurátor sa ospravedlnil ústne až dodatočne, po vyhlásení tohto rozsudku. Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že predmetom hlavného pojednávania 19. 1. 2023 malo byť len vyhlásenie rozsudku, teda úkon trestného konania, na ktorom si mali obžalovaní, ich obhajca a prokurátor len (pasívne) vypočuť znenie výrokovej časti rozsudku, jeho stručné ústne odôvodnenie a poučenie o odvolaní, a následne mali (ako jediný prípustný prejav aktívneho správania) možnosť vyjadriť sa len k opravnému prostriedku. A pokiaľ sa dobrovoľne rozhodli nezúčastniť sa tohto úkonu (hoci mali o ňom vedomosť), tak (posudzujúc vec bez neprimeraného formalizmu, ktorý nezodpovedá ústavnej zásade materiálneho právneho štátu), keď takýmto vyhlásením rozsudku v ich neprítomnosti nemohlo dôjsť k žiadnemu reálnemu zásahu do ich práv, keďže k pasívnemu oboznámeniu sa s obsahom rozsudku u nich dôjde aj doručením písomného vyhotovenia tohto rozsudku, a keďže nijako reálne nebolo dotknuté ani ich právo vyjadriť sa k odvolaniu, resp. podať odvolanie voči predmetnému rozsudku, nakoľko podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva do 15 dní od oznámenia rozsudku, pričom oznámením rozsudku je buď jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, alebo ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, tak oznámením je doručenie písomného vyhotovenia rozsudku, teda v tomto prípade u všetkých začne plynúť lehota na odvolanie od momentu doručenia písomného vyhotovenia rozsudku (s plným písomným odôvodnením.)

Vykonané dokazovanie ohľadne viny obžalovaných súd vyhodnotil nasledovným spôsobom.

Obžalovaní A. B. a A. K. na hlavnom pojednávaní spáchanie stíhaného skutku v celom rozsahu popreli, odmietli, že by im niekedy poškodená požičala nejaké peniaze, naopak bola to obžalovaná, ktorá občas poškodenej pomáhala zabezpečovaním nákupov, varením, či upratovaním. V rozpore s ich výpoveďami bola predovšetkým na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne - poškodenej D. G. z prípravného konania (z 24. 3. 2002), ktorej zvukovo-obrazový záznam bol tiež oboznámený na hlavnom pojednávaní, a v ktorej výpovedi poškodená obžalovaných podrobným (vyššie uvedeným) spôsobom v plnom rozsahu usvedčovala zo stíhaného skutku. Túto výpoveď svedkyne - poškodenej podporujú najmä prečítané výpovede svedkýň I. S. a H. E., dlhoročných priateľiek poškodenej, ktoré zhodne vypovedali o tom, ako im poškodená už v priebehu obdobia, počas ktorého dochádzalo k páchaniu stíhaného skutku opakovane hovorila, že pomáha obžalovaným tým, že im požičiava peniaze, ako aj to, že títo jej ich majú vrátiť hneď potom ako Sociálna poisťovňa vyplatí obžalovanému B. pozastavené sumy dôchodku na jeho účte. Obe svedkyne tiež zhodne uviedli, že sami museli požičiavať peniaze poškodenej na jej ďalšie pôžičky pre obžalovaných, resp. vôbec na jej prežitie, keďže po týchto pôžičkách už sama nemala peniaze na živobytie, a tiež o tom ako poškodená kvôli týmto pôžičkám musela predať garáž a záhradu. Svedkyňa H. E. bola dokonca opakovane osobne pritom, keď poškodenej telefonovala obžalovaná K., že či si už môže prísť zobrať od nej tie peniaze. Obdobne aj svedok D. F., brat poškodenej uviedol ako mu poškodená od roku 2019 opakovane hovorila o pôžičkách pre obžalovaných, a o tom, že jej títo majú požičané sumy vrátiť späť len, čo sa uvoľnia zadržované sumy dôchodku na účte obžalovaného v Sociálnej poisťovni. Výpoveď svedkyne podporujú tiež listinné dôkazy ako jej rukou písané poznámky o jednotlivých požičiavaných sumách a ich dôvodoch v spojení aj s obsahom zápisnice o doplnení trestného oznámenia poškodenu zo 7. 10. 2020 (ako listinným dôkazom - viď odôvodnenie vyššie), ako aj dva záznamy zo stretnutí poškodenej s primátorom mesta Liptovský Mikuláš, kde sa mal riešiť jej problém s bývaním a pôžičkami, či úverová zmluva uzavretá medzi poškodenu a vyššie uvedeným nebankovým subjektom. Výpoveď (obhajobou navrhnuté) svedkyne R. S. na hlavnom pojednávaní nepriniesla žiadne relevantné zistenia, keďže táto svedkyňa v podstate vypovedala iba o okolnostiach nesúvisiacich s predmetom tohto

konania, pričom ku okolnostiam stíhaného skutku sa v podstate nevyjadrila, resp. nevedela vyjadriť. Zo všetkých vykonaných dôkazov tak potom boli v prospech obžalovaných len ich vlastné výpovede, ktoré však v kontexte ostatných vykonaných dôkazov súd nepovažoval za dôveryhodné, ale naopak za účelové, motivované snahou vyhnúť sa odsúdeniu, resp. trestu, a preto im neuveril. K nedôveryhodnosti výpovede obžalovaného B. prispel aj podstatný rozpor v jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, keď najprv vyhlásil že sa s poškodenou nikdy nestretol, a neskôr na doplňujúce otázky už vypovedal, že sa s ňou opakovane stretával u nich v byte, keď prišla za jeho priateľkou.

S obhajobou obžalovaných sa súd vysporiadal nasledovným spôsobom.

K argumentácii obžalovaných, že všetky dôkazy proti nim v podstate vychádzajú priamo alebo nepriamo len od poškodenej ako jediného zdroja, vrátane jej poznámok, či svedkov, ktorým mala sama poškodená o relevantných skutočnostiach rozprávať, súd uvádza, že výpovede svedkýň H. E. a I. S. sa síce týkali toho, čo im rozprávala samotná poškodená, avšak vzhľadom na to, že podľa týchto výpovedí im mala poškodená uvedené skutočnosti opakovane a pribežne uvádzať v podstate už od počiatku obdobia, v ktorom dochádzalo k páchaniu skutku (v priebehu obdobia rokov 2014 až 2020) súd nemohol uveriť skutkovej verzii takto (nepriamo) ponúkanej obžalovanými, že poškodená by si takto sofistikovane a dlhodobo, teda viac ako 8 rokov dopredu, pripravovala pôdu na trestné oznámenie a krivé obvinenie obžalovaných zo stíhaného skutku, obzvlášť za prihladnutia, že si v trestnom konaní náhradu škody nakoniec ani neuplatnila, a teda nemala ani žiaden majetkový motív pre takéto konanie, ako aj za prihladnutia na to, že prvotné trestné oznámenie vlastne ani nepodala poškodená, ale jej príbuzný. Navyše, svedkyňa H. E. pri svojej výpovedi nereprodukovala výlučne informácie získané z rozprávania od poškodenej, ale bola aj priamym svedkom opakovaných telefonátov poškodenej s obžalovanou K., v ktorej táto poškodenú urgovala ohľadne poskytnutia peňažných prostriedkov.

K námietke obhajoby, že v danom prípade ide o vec, ktorá by mala byť predmetom súkromnoprávneho sporu, a nie trestného konania súd uvádza, že síce vo všeobecnosti nevrátenie požičaných peňazí nie je trestným činom, avšak v prípade, ak dôjde k vylákaniu pôžičky na základe uvedenia do omylu osoby poskytujúcej pôžičku, teda v tomto prípade za vedomia obžalovaných, že nimi poskytnutá informácia o existencii peňazí, z ktorých sa má pôžička vrátiť, a ktorá mala presvedčiť poškodenú na tieto pôžičky, nie je pravdivá, ako aj za preukázanej skutočnosti, že nedisponujú dostatočnými prostriedkami na vyplatenie tak vysokej sumy už naplnia znaky trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona. Obžalovaní žili v spoločnej domácnosti spolu s dvoma maloletými deťmi, ktorej celkový úhrn príjmov bol cca. 1000 eur, pričom obžalovaná musela dokonca vyhlásiť bankrot (ktoré všetky skutočnosti vyplynula z výpovede samotnej obžalovanej), teda 250 eur na osobu mesačne, a aj preto si museli byť vedomí, že nie sú spôsobilí vrátiť takúto vysokú dlžnú sumu.

K argumentácii obžalovaných, že je zarážajúce, aby poškodená pokračovala v požičiavaní peňazí počas tak dlhej doby, keď jej muselo byť už po roku, možno dvoch zrejme, že vrátenie veci môže byť komplikované, treba povedať, že úroveň dôverčivosti je u každého človeka rôzna a obzvlášť osamelí ľudia so silným sociálnym cítením vo vyššom veku bez negatívnych skúsenosti z minulosti, vo vzťahu ku ktorým sa navyše argumentuje potrebami maloletých detí, zdravotného stavu, či fyzickým prežitím môžu byť ľahšie manipulovateľnejší a mať tak výrazne posunutejšie hranice dôverčivosti oproti väčšinovej spoločnosti. V tomto prípade tu navyše, v priebehu roku 2018 (a dovtedy išlo o relatívne zanedbateľné sumy pôžičiek) pristúpila osobitne motivujúca okolnosť (pre ďalšie požičiavanie peňazí obžalovaným) spočívajúca v prísľube okamžitého vrátenia celej dlžnej sumy poškodenej, len čo sa obžalovaným podarí odstrániť určité administratívne prekážky spojené so zadržiavaním dlhodobo nevyplácaných súm invalidného dôchodku obžalovanému B. v Sociálnej poisťovni. Obdobne možno tieto závery vzťahovať aj na argumentáciu obžalovaných, že je zvláštne, že poškodená si neuplatnila nárok na náhradu škody v tomto konaní, alebo že je nelogické, aby poškodená takéto vysoké sumy poskytovala bez toho, aby si niečo dala od obžalovaných podpísať. Tu treba dodať, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaní jej odmietli pôžičky podpisovať, čo by nakoniec bolo v súlade s ich podvodným zámerom.

Pokiaľ obhajoba namietala nezákonnosť výsluchu poškodenej z prípravného konania vykonaného 10. 11. 2022, kde vyšetrovateľ opakovane poškodenú napomínal a navádzal na výpoveď, hoci táto odmietala vypovedať, čím tak potom podľa obhajoby, aplikujúc teóriu „otráveného stromu“, podľa ktorej nemôže byť zdravý plod z chorého stromu, a preto je potrebné považovať celé prípravné konanie za nezákonné, a to v neprospech obžalovaných, súd uvádza, že možno súhlasiť s tým, že výsluch poškodenej 10. 11. 2022

bol vykonaný nezákonným spôsobom, jeho výsledky však neboli ani sčasti použité ako podklad pre toto rozhodnutie súdu (nakoniec tam obžalovaná v podstate ani nič nevy povedala), avšak ani pri aplikácii teórie „otráveného stromu“ nemožno dospieť k záveru o nezákonnosti celého prípravného konania, vrátane predchádzajúceho výsluchu poškodenej z 24. 3. 2022 ako sa toho domáhala obhajoba. Doktrína „plodov z otráveného stromu“ pochádza z anglosaského práva, pričom k jej aplikácii v podmienkach slovenského trestného konania došlo napríklad aj v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. : II. ÚS 561/2021 z 21. 12. 2021, kde ústavný súd vystihol podstatu tejto doktríny tak, že všetky dôkazy, ktoré boli získané nezákonne, musia byť vylúčené, pričom nie je možné ani využiť ďalšie dôkazy, ktoré boli získané priamo alebo nepriamo ako výsledok nezákonného zatknutia, prehliadky alebo výsluchu. „Jed z kmeňa sa musí dostať do plodu“, teda taký nezákonný dôkaz musí mať reálny dopad na ďalšie dôkazy. To však nebol tento prípad, pretože poškodenej relevantná výpoveď z marca 2022 (z ktorej vychádzal aj súd) sa uskutočnila ešte pred týmto nezákonným výsluchom z novembra 2022.

K neskoršej námietke obhajoby ohľadne nezákonnosti aj výsluchu poškodenej z 24. 3. 2022, keď poukazovala na to, že tento výsluch bol vedený zo strany vyšetrovateľa manipulatívne, vyšetrovateľ vyslovoval rôzne hodnotiace závery na adresu obžalovaných ako že sú to podvodníci, hodnotil dvakrát výpoveď poškodenej slovami „vynikajúco“, ako aj že dvakrát do výsluchu vstúpila psychologička, a tiež aj s poukazom na to, že v priebehu výsluchu sa poškodená dvakrát vyjadрила, že sa cítila nekomfortne a napriek tomu výsluch pokračoval, čo všetko v úhrne malo podľa obhajoby vplyv na hodnotnosť jej výpovede a nezákonnosť tohto výsluchu, súd uvádza, že po oboznámení sa s videozáznamu z výsluchu nezistil žiadnu zásadnú vadu, ktorá by podstatnejším spôsobom ovplyvnila hodnotnosť výpovede poškodenej, resp. by viedla k záveru o jeho nezákonnosti ako celku a robila túto výpoveď procesne nepoužiteľnou.

K námietkam obhajoby voči znaleckému dokazovaniu sa súd už podrobne vyjadroval (vyššie uvedeným spôsobom) pri odôvodnení odmietnutia vykonania revízneho (kontrolného) znaleckého dokazovania obžalovaných ohľadne duševného stavu obžalovaného B..

K argumentácii obžalovaných, že v sumách, ktoré poškodená poskytovala obžalovaným išlo vlastne o platby poškodenej za nákupy realizované pre poškodenú prostredníctvom R. S., ako aj za iné služby pre poškodenú ako upratovanie a varenie obžalovanou, čo mala podľa obhajoby preukazovať najmä svedecká výpoveď R. S., a čo malo mať potom aj vplyv na výšku spôsobenej škody, súd uvádza, že z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že nákupy pre poškodenú pred „koronou“ spravila táto svedkyňa len raz, či dvakrát, a keďže je všeobecne známe, že koronavírusová pandémia sa v podmienkach SR začala až v marci 2020, pričom stíhaný skutok sa týka obdobia od júna 2014 do augusta 2020 a nákupy v potravinách počas „korony“ sa mali podľa tejto svedkyne uskutočňovať prevažne raz do týždňa, niekedy dvakrát, tak v týchto platbách za potraviny pre jednu osobu v dôchodcovskom veku, ak by aj bolo preukázané, že tieto poškodenou zaplatené sumy za nákupy boli sumami, ktoré poškodená označovala ako pôžičky obžalovaným, tak tieto sumy by boli v porovnaní s celkovou sumou škody vo výške minimálne 44.942,28 eur zanedbateľne nízke. Najpodstatnejšie v tomto smere však je to, že ani z výpovede svedkyne R. S., ani z výpovede poškodenej a ani zo žiadneho iného vykonaného dôkazu (dokonca vrátane výpovedí obžalovaných) nevyplývalo, že by (inak preukázané) platby poškodenej v prospech obžalovanej za nákupy boli (čo i len sčasti) tými sumami, ktoré poškodená chápala ako pôžičky obžalovaným (s touto skutkovou verzou prišiel prvýkrát až obhajca v záverečnej reči.) Obdobné závery platia aj pre údajné platby poškodenej za upratovanie a varenie obžalovanou. Tu treba povedať, že s výnimkou platieb poškodenej za obedы vo výške 3 až 5 eur (preukázaných len podľa výpovede obžalovanej, keďže žiaden iný dôkaz nepotvrdoval existenciu nejakých platieb poškodenej v prospech obžalovanej za upratovanie a nákupy), by aj eventuálne preukázanie existencie takýchto platieb poškodenej za upratovanie a varenie (k čomu však nedošlo) by ešte nepreukázalo, že by platby z týchto dôvodov boli (čo i len sčasti) tými sumami, ktoré poškodená chápala ako pôžičky obžalovaným. Toto takisto nepreukázal žiaden dôkaz, dokonca ani výpovede samotných obžalovaných. Išlo len o skutkovú verzú s ktorou prišiel obhajca až v záverečnej reči, bez tohto aby mala podklad vo vykonanom dokazovaní, čo i len výpoveďami obžalovaných.

K dôvodom nevykonania niektorých z navrhovaných dôkazov súd odkazuje na tú časť odôvodnenia rozsudku, ktorá sa týka vykonaného dokazovania.

Na základe vykonaného dokazovania a jeho následného (vyššie uvedeného) vyhodnotenia, súd tak dospel k záveru, že obžalovaní sa dopustili skutku uvedeného v obžalobe.

Pri právnom posúdení zisteného skutku sa súd spravoval nasledovnými úvahami.

Obaja obžalovaní zisteným skutkom naplnili všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) a písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) a § 127 ods. 3 Trestného zákona, a to v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Súd u žiadneho z obžalovaných nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu protiprávnosť tohto činu.

Subjektom tohto trestného činu môže byť ktokoľvek (tzv. všeobecný subjekt), a teda bolo možné mať tento znak u oboch obžalovaných za splnený. Súd pritom u žiadneho z obžalovaných nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu jeho trestnú zodpovednosť. Obžalovaný B. mal na základe vykonaného znaleckého dokazovania vo vzťahu k stíhanému skutku plne zachovanú rozpoznávaciu schopnosť jeho ovládacia schopnosť bola znížená len v nepatrnom rozsahu, a teda nešlo ani len o tzv. zmenšenú pričetnosť, vo vzťahu ku ktorej právna veda vyžaduje zníženie ovládacej alebo rozpoznávacej zložky v podstatnej miere (viď aj komentár k Trestnému zákonu - I. diel, C. H. BECK, 1. vydanie, 2010, Burda a kol. str. 154.)

Z hľadiska objektívnej stránky sa obaja obžalovaní dopustili tohto trestného činu pokračujúcim spoločným konaním, ktorým na škodu cudzieho (poškodenej) majetku seba obohatili tým, že uviedli iného (pošadenú) do omylu a spôsobili mu tým väčšiu škodu (minimálne 44.942,28 eur) pričom skutku sa dopustili na chránenej osobe - osobe vo vyššom veku (osobe nad 60 rokov), čo im bolo známe (minimálne, že poškodená má nad 60 rokov.) Uvedenie poškodenej D. G. do omylu spočívalo v tom, že si od nej požičiavali peňažné čiastky za prísľubu ich vrátenia až bude uvoľnená suma nevyplácaného dôchodku obžalovaného B. na účte Sociálnej poisťovne vo výške 60.000 eur, hoci vedeli, že táto okolnosť nie je pravdivá, a tiež hoci vedeli, že ich majetkové a finančné pomery im neumožnia vrátiť poškodenej tak vysokú sumu.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku tohto trestného činu, tak tohto sa dopustili formou priameho úmyslu, keďže si boli vedomí, že zadržované sumy dôchodkov na účte v Sociálnej poisťovni neexistujú, a keďže si tiež museli byť vedomí svojich majetkových a finančných pomerov. Takisto im bolo známe, že menovaná má nad 60 rokov. Motívom (pohnútkou) ich konania bol zisťný, snaha sa majetkovo obohatiť.

Objektom uvedeného trestného činu je Trestným zákonom chránený záujem spoločnosti na ochrane majetku osôb, pričom konaním obžalovaných došlo k zásahu do tohto záujmu spoločnosti (vo forme poruchového následku.)

Druh a výmeru trestu u obžalovaných súd odôvodnil nasledovným spôsobom.

Pri uvedenom zločine je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená v rozsahu od 3 rokov do 10 rokov.

Z odpisov registra trestov, priestupkových lustrácií a správ z miesta bydliska mal súd (u oboch obžalovaných) preukázanú len jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. j) Tr. zákona (vedenie riadneho života pred spáchaním skutku), keďže obaja nemajú žiaden trestný záznam, z miesta bydliska nie sú hodnotení negatívne, a takisto sa nikdy (s výnimkou jedného priestupku u obžalovaného B. - krádeže syrových nití v obchode v hodnote 6,47 eur v roku 2017) nedopustili žiadneho priestupkového konania. Žiadne ďalšie poľahčujúce, či priťažujúce okolnosti neboli na základe vykonaného dokazovania u obžalovaných zistené.

Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami (v pomere 1 : 0) súd potom (u oboch obžalovaných) podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zákona najprv upravoval zákonnú trestnú sadzbu v rozmedzí od 3 rokov do 10 rokov tak, že znížil jej hornú hranicu o jednu tretinu na 7 rokov a 8 mesiacov, a teda po tejto úprave bola trestná sadzba pre túto vec ustálená v rozmedzí od 3 rokov do 7 rokov a 8 mesiacov.

Následne súd (už iba vo vzťahu k obžalovanej K.) zvažujúc v rámci takto upravenej trestnej sadzby konkrétnu výmeru trestu odňatia slobody prihliadal na osobitné okolnosti podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona,

príčom vzhľadom na okolnosť, že obžalovaná sa nikdy nedopustila žiadneho protiprávneho konania, ani len vo forme priestupku, vzhľadom na okolnosť jej pomerov, keď vychováva s mentálne retardovaným druhom dve maloleté deti, ako aj vzhľadom na okolnosť vzťahu poškodenej k vzniknutej škode, keď táto sa rozhodla vôbec si ju neuplatňovať, a vymeral tejto obžalovanej trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, t.j. vo výške troch rokov.

Prihliadajúc následne na okolnosti podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona týkajúce sa jej doterajšieho riadneho života a prostredia, v ktorom žije, kde sa musí starať o dve maloleté deti, ako aj o mentálne postihnutého druhu, ako aj s prihliadnutím na vzťah poškodenej k vzniknutej škode, ktorá si ju vôbec neuplatnila, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu tejto obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a preto jej podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, keďže boli splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienienečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody, pričom jej súčasne určil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Skúšobnú dobu pritom súd určil tejto obžalovanej mierne nad polovicou zákonom určeného rozsahu podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona (1 rok až 5 rokov) vo výške 36 mesiacov, keďže túto dĺžku skúšobnej doby považoval za primeranú na zistenie, či účel uloženého trestu odňatia slobody možno dosiahnuť aj bez jeho výkonu.

Pokiaľ ide o druhu trestu pre obžalovanú súd poukazuje na to, že v tomto smere nemal na výber, a to vzhľadom na to, že horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody určeného v osobitnej časti Tr. zákona v § 221 ods. 3 Tr. zákona (dokonca to tak bolo aj po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 v spojení s od. 3 Tr. zákona) presahovala 5 rokov, a preto súd podľa § 34 ods. 6, druhej vety Tr. zákona musel obžalovanej uložiť trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide konkrétnu výmeru a druh trestu odňatia slobody u obžalovaného B., súd po úprave trestnej sadzby (aj vo vzťahu k tomuto obžalovanému) podľa § 38 ods. 2 v spojení s ods. 3 Tr. zákona v rozsahu 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov, tak súd dospel k záveru, že u tohto obžalovaného sú naplnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože vzhľadom na pomery tohto obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony, je mentálne retardovaný v ľahkom až strednom rozsahu a má aj fyziologické následky po prekovaní detskej obrny možno vidieť okolnosti týkajúce sa pomerov páchatel'a, ktoré podľa tohto ustanovenia odôvodňujú záver o tom, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, teda pod dolnou hranicou ustanovenej týmto zákonom, a preto rešpektujúc limity vyplývajúci z ust. § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. V tejto súvislosti treba povedať, že tu nemohlo byť aplikované zníženie pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zákona (ako to navrhol prokurátor), pretože predpokladom pre postup podľa tohto ustanovenia je konštatovanie tzv. zmenšenej príčetnosti u páchatel'a, čo však v tomto prípade (ako už bolo vyššie vysvetlené) nebolo možné, keďže podľa výsledkov znaleckého dokazovania rozpoznávacía zložka bola u obžalovaného plne zachovaná a ovládacie schopnosti boli znížené iba nepatrne, v nepodstatnom rozsahu, čo vylučuje (aj podľa právnej vedy - vid' komentár k Trestnému zákonu - I. diel, C. H. BECK, 1. vydanie, 2010, Burda a kol. str. 154) charakteristiku tzv. zmenšenej príčetnosti. Úpravy trestnej sadzby v zmysle § 39 Tr. zákona pritom nasledujú po úprave trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zákona (vid' aj NR Tpj 37/09.)

Z uvedeného dôvodu nebolo tiež možné uložiť tomuto obžalovanému ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona (ako sa tohto domáhal prokurátor), keďže aj tu je nevyhnutnou právnou podmienkou pre takéto rozhodnutie konštatovanie zmenšenej príčetnosti. Navyše nebolo ani zistené, že by bol menovaný aktuálne nebezpečný pre spoločnosť, čo je tiež podmienka pre uloženie ochranného liečenia ako podľa § 73 ods. 1 Tr. zákona, ako aj podľa § 73 ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Nebol pritom súdom zistený ani žiaden iný dôvod pre uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 1 alebo ods. 2 Tr. zákona.

Prihliadajúc následne na okolnosti podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona týkajúce sa doterajšieho riadneho života tohto obžalovaného, ďalej jeho celoživotného mentálneho a fyzického postihnutia, ako aj s prihliadnutím na vzťah poškodenej k vzniknutej škode, ktorá si ju vôbec neuplatnila, súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu tohto obžalovaného výkon uloženého

trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a preto mu podmiennečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody, pričom mu podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona súčasne určil skúšobnú dobu.

Skúšobnú dobu súd určil tomuto obžalovanému pod polovicou zákonom určeného rozsahu podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona (1 rok až 5 rokov) vo výške 26 mesiacov, keďže túto dĺžku skúšobnej doby považoval za primeranú na zistenie, či účel uloženého trestu odňatia slobody možno dosiahnuť aj bez jeho výkonu.

Pokiaľ ide o druh trestu pre obžalovaného B. súd poukazuje na to, že v tomto smere nemal na výber, a to vzhľadom na to, že horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody určeného v osobitnej časti Tr. zákona v § 221 ods. 3 Tr. zákona (dokonca to tak bolo aj po úprave trestnej sadzby podľa § 38 ods. 2 v spojení s od. 3 Tr. zákona) presahovala 5 rokov, a preto súd podľa § 34 ods. 6, druhej vety Tr. zákona musel obžalovanému uložiť trest odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že poškodená si vôbec neuplatnila nárok na náhradu škody v trestnom konaní, súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku nezahrnul do výrokovvej časti tohto rozsudku žiadny výrok ohľadne náhrady škody spôsobenej týmto trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môžu podať : prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.